

Vydává obec Vrbice

VRBECKÝ ZPRAVODAJ

srpen 2013

U příležitosti srazu rodáků a přátel Vrbice posvětil
biskup Mons. Pavel Posád nové hřbitovní brány
vyrobené uměleckým kovářem Milanem Michnou

Z OBSAHU: „Jsme nebo nejsme hanáčtí Slováci?“
Hodové vzpomínání
Obnova zeleně II.

strana 4
strana 12
strana 20

Vodní slovo starosty

Vážení Vrbečáci a přátelé Vrbice, máme tu zase pomyslný první mezník v tomto roce – hody. Proč první mezník? Všechny věci se přece plánují do hodů a do Vánoc – upřímně řečeno, mnohdy jsem rád, že nad člověkem visí „Damoklův meč“ nad dodržováním termínů, které si předsevzal. Rád bych Vás informoval o tom, co se povedlo, co ne a co se chystá.

Máme za sebou další Sraz rodáků – tentokrát pojatý velice komorně a rodinně“ bez celebrit, bez šílených nesmyslných nákladů na strojené pseudostrády. Doufám, že jste si jej Vy i Vaši hosté užili a důstojně jste oslavili sto let od položení základního kamene kostela sv. Jiljí. Dovolte mi, abych poděkoval všem, kteří se na přípravě podíleli – zaměstnanci obce, spolky, tetičky atd.

Součástí Srazu rodáku bylo také slavnostní otevření Centra volného času Kalubáček. V tuto chvíli probíhá finalizace zateplení celého objektu MŠ. Uvnitř tohoto čísla se dozvíte, co se v něm po prázdninách bude dít, jaké kurzy budete moci navštěvovat, jaké akce připravuje knihovna. V současné době probíhá dovybavování zařízením a nábytkem. Velká část kurzů bude v rámci rozjezdu podpořena z mikroprojektu přeshraniční spolupráce. Z prvotních průzkumů jsme zjistili, že zájem o keramiku je velký, tak doufám, že jsme neměli jen velké oči.

Pustili jsme se do opravy původní „přístavby“ kulturního domu, která doslova hyzdila již tak dosti zchátralý

kulturní dům a byla poměrně nebezpečná. Každou kulturní akci jsme trávili spoustu času chábením a zatarasením druhého vchodu. Z původního návrhu železobetonové konstrukce jsme našťěstí včas ustoupili a využili materiál získaný při demolici Klubu důchodců a podloubí klasicky vykvelbili. Prozatím jsem zaregistroval samé pozitivní reakce, někomu však vadí, že přístup do areálu je již jen hlavní branou. To je fakt, na který si budeme muset zvyknout. Boční vchod bude v budoucnu využíván ke vstupu do obecního úřadu – zcela tedy oddělíme část kulturní od části úřednické.

Bohužel jsme byli neúspěšní v žádosti o dotaci u Ministerstva pro místní rozvoj na Podporované bydlení (8 bytů). Nicméně záměru byty vytvořit se již nevzdáme. Pokračujeme v demolici původního objektu, kde se snažíme využít každou dobrou cihlu, chystáme přeložky sítí a podáváme žádosti o dotaci k dalším institucím. Doufám, že se to povede a zaměstnanci obce se budou moci na podzim pustit do stavby. Senioři, kteří poctivě celý život pracovali, si zaslouží prožít důstojné stáří v rodné obci.

Byli jsme úspěšní v získání dotace na projekt „Vrbice – kanalizace a ČOV“ a „Vrbice – retenční nádrž“. První je rozpočtován na 84.651.956,- Kč z níž přiznaná dotace činí 54.168.787,- Kč a druhý projekt je rozpočtován na 6.095.648,- Kč, z níž přiznaná dotace činí 4.262.752,- Kč. Samozřejmě finální částky budou záležet na tom, jak se nám podaří dané zakázky vysoutěžit. Co z těchto dvou projektů vyplývá? Obec Vrbice bude poprvé ve své historii odkanalizovaná. Bude mít tzv. separovanou kanalizaci (zvlášť dešťová, zvlášť splašková), bude odkanalizovaná celá obec (díky čtyřem přečerpávacím stanicím) a kanalizaci jako takovou včetně ČOV u Studýnek, včetně výběru stočného, bude provozovat Obec Vrbice. Projekt retenční nádrže vytvoří novou vodní

plochu a mokřad u Studýnek včetně úpravy stávající vodoteče. Mimo avizované vodní plochy Kalub se tedy dočkáme dalšího vodního díla na našem katastrálním území. Tento nápad vzešel od Povodí Moravy, které se mimo jiné zaobíralo vyřešením nestabilní vodnosti Trkmanky, jejíž levostranný přítok teče z Vrbice.

A teď to negativní – v roce 2014 dojde z důvodu stavby k postupnému odkanalizování celé obce. Z těchto důvodů jsem záměrně zdržoval opravy některých komunikací. Druhé negativum je buď povinnost se připojit na splaškovou kanalizaci, nebo prokázat, že ekologicky likvidujete -tzn. vyvážíte jímku - na jinou ČOV, kde fekálie ekologicky vyčistí. Varianta první zahrnuje placení stočného obci, varianta druhá placení vyčištění na ČOV a doprava (což je rapidně dražší). Vypouštění fekálií do stávající dešťové kanalizace bude nepřipustné a zjištění takového prohřešku kamerovým systémem bude v budoucnu přísně sankcionováno. Odvoz fekálií „rádoby levnými podnikateli“, kteří fekálie neodevzdávají na ČOV, ale vypouštějí někde v poli taktéž nepřichází v úvahu. Moc dobře si uvědomuji, že je to krok momentálně nepopulární, ale z hlediska dlouhodobého pozitivního rozvoje obce nezbytný. Ti, co mají „všech pět pohromadě“ mi jistě dají zapravdu. Je to projekt na který se již 3 roky intenzivně připravujeme, a jež budeme ještě dlouho řešit ku prospěchu obce.

Budeme také usilovat o dotaci na projekt Obnova zeleně obce Vrbice – 2. etapa – více uvnitř vydání a na stránkách obce.

Vážení spoluobčané, dovolte, abych Vám popřál pohodové hody plné sluníčka, rozumné zábavy a hezkých zážitků.

Tomáš Bílek – Váš starosta

Vrbečtí Mužáci

Už jste slyšeli zpívat Vrbeckých mužáků? Je radost poslouchat melodie opěvující tento kraj. Kraj vína a pracovitých lidí.

Je radost vidět tu řadu krojovaných chlapů se sotůrkem v ruce, rozvázně se pohupujících v rytmu nápěvu, hlavu pokrytou opentleným šmukáčem.

Sem tam vylétne ruka nad hlavu, jak melodie bujně zazní z úst.

Ozve se radostné juchuchú, nohy se sami od země nadzvedávají,

už už se dají do skoku!

Melodie střídá melodii, veselá dozněla a jen potichounku zaznívá píseň táhlá, smutná.

Mužáci teď zpívají píseň o Vrbici. Píseň o dědině na kopci.

Jsou v ní vrostlí jak strom do země, nohy jsou kořeny, ruce a hlava jsou větve toho stromu.

Zpívají o sobě, o svých radostech i strastech.

O svých předcích, jež vykopali

hluboké sklepy na kopci Stráži, o otcích, jež orali rodnou zem, o matkách, jež vypravily syny na vojnu, o víně, bez něhož by nebylo života na Vrbici.

Je ten zpěv duší i tělem Vrbeckých mužáků.

Spojuje je navěky s tímto kouskem rodné země, tu, pod památnou Vrbeckou Stráží.

M. Kachyňová
2010

LETOS MUZIKA – VÁCLAV HASÍK

aneb ocenění starosty obce

Maximálně jednou za rok jsem se rozhodl udělit Mimořádné ocenění za dlouhodobý přínos obci Vrbice, která by měla být věnována tomu, kdo svůj volný čas nadstandardně a nezištně investuje pro blaho naší obce.

Hudba lidi spojuje, hudba umí pohladit po duši, zamrazit na zádech, rozesmát nebo třeba i rozplakat. Zejména mezi generacemi se vedou spory co je a není kvalitní, dobrá, původní hudba. Podstatné však je, když se dělá poctivě.

Václav Hasík je člověk, který do muziky na Vrbici investuje většinu volného času. Zatím jsem s ním nezažil rozhovor, který by se muziky alespoň nedotkl. Česká mše vánoční Jana Jakuba Ryby, Předadventní koncert Kamínku a Kamínek jako takový, Vrbecká dědina a Mužáci, nové CD „Rodnej dědině“, kostelní zpěvy a mnoho dalšího je bytostně spjata s Václavem. Má volba byla letos jasná a jednoznačná.

Václave, děkuji.

Tomáš Bílek – Váš starosta

Prekvapený oceněný

Kam vlastně patříme?

Region hanácké Slovácko zahrnuje 40 obcí Ždánicka, Kloboucka a východního a jihovýchodního Hustopečska (po Podivín a Moravský Žižkov) a patří k nejrozsáhlejším na Moravě. Název regionu je „umělý“. Vrbice svou polohou zapadá právě sem. Jsme nebo nejsme hanáčtí Slováci?

Nabízíme Vám k posouzení dva názory lidí, kteří se této problematice intenzivně věnují.

Redakční rada

Jsme Slováci, Hanáci anebo kdo?

PaedDr. Jiří Jílek

Při svých občasných návštěvách Vrbice byl jsem nejednou přítomen polemice, zda název národopisného regionu, jehož je obec součástí, tedy Hanácké Slovácko, je opodstatněný. Ono adjektivum „hanácké“ může snad někomu vadit v tom smyslu, že „nejsme přece žádní Hanáci!“ To ovšem termín „Hanácké Slovácko“ nevyjadřuje. Adjektivum „hanácké“ jako většina přídavných jmen nese pouze zpřesňující nebo doplňující informaci. Půjde tedy o to, že lidová kultura v daném regionu vykazuje některé prvky „hanácké“. K takovýmto jevům dochází v oblastech přechodových, tam, kde se stýkají dvě národopisné oblasti, v našem případě Slovácko a Haná. Podobně je tomu na Luhačovském Zálesí, jehož obyvatelé jsou rovněž Slováci, ale je zde již patrný vliv Valašska.

Vraťme se však na Hanácké Slovácko. Kde se tento termín vzal? Členění Slovácka na podregiony má poměrně dávnou historii

a není od počátku jednotné. K jeho formulování docházelo na konci 19. století v době zvýšeného zájmu o lidovou kulturu. V dobovém tisku bychom zaznamenali mnohé polemiky, v nichž mezi národopisci docházelo k názorovým střetům. Nebylo totiž jednoduché stanovit přesné hranice podoblastí, když si uvědomíme bohatství a rozmanitost projevů tradiční lidové kultury. O výsledku nerozhoduje v tomto případě konsensus mezi nositeli odborných názorů, národopisci, ale kritéria, která vezmeme za základ. Pokud bychom vzali za základ dialekt, pak nářečí, kterým mluví obyvatelé Hanáckého Slovácka, patří do skupiny nářečí dolských, z čehož by se mohl odvodit název podoblasti – Dolsko (a také byl staršími autory užíván). V procesu etablování národopisné vědy však došlo k posunu v tom smyslu, že členění Slovácka v zásadě nevychází z kritérií jazykových, ale typu kroje. Rozdělení krojů Slovácka do osmadvaceti krojových okrsků stanovil na základě studia krojů národopisec Josef Klvaňa, ředitel gymnázia

v Kyjově. Klvaňova klasifikace posléze uveřejněná v prvním svazku základního národopisného díla Moravské Slovensko (1918, 1922), se stala v průběhu dalších desetiletí obecně i odborně uznávaným normativem. Na platformě Klvaňova členění byly formulovány i jednotlivé podoblasti Slovácka, kterými jsou Hornácko, Dolnácko, Podluží, Uherskobrodsko a Kopanice a jako přechodové oblasti Hanácké Slovácko a Luhačovské Zálesí. Polemizovat s tímto názvem po stoletém užívání s cílem dosáhnout změny je nemoudré a zbytečné – během století se Klvaňovy závěry staly součástí národopisné vědy, jsou vyučovány na vysokých školách, název Hanácké Slovácko je frekventován ve vysokoškolských skriptech, v odborných studiích a monografiích a vyrostlo na nich několik generací etnologů. V regionu se stal obecně sdíleným pojmenováním. Není proto žádný důvod vracet se ke starším teoriím (a z nich vyplývajícimu názvosloví), které ve vývoji národopisné vědy již jednou byly překonány.

způsob vyjadřování v čisté podobě (Haldamáš, Rok na vsi, str. 29): „Ja, to dělá dobré vobrok a vopatrnost. Stáli peníze, hale za to só jak císařský. Vrbo ze země vytrhnó, dež chcó. Tož hjich neprodávé! Boď rád, že jedná koně máš. Dyž só to železnáci!“ V přílehlé slovácké části (Čejkovice, Velké Bílovice, Rakvice, Velké Pavlovice, Bořetice, Němčičky, Vrbice, Kobyly, Brumovice, Krumvív) by tento rozhovor zněl: „Šak, to dělá dobrej obrok a opatrnost. Stáli peníze, ale za to sú jak císařský. Vrbu ze zemi vytrhnů, dyž chců. Tak ich neprodávej. Byť rád, že jedná máš pěkných koňů. Dyž sú to železnáci!“ Takových příkladů i dnes, a snad ještě výraznějších, by

Kdo měl možnost žít na rozhraní svérázných částí tohoto regionu a pracoval v zaměstnání, kde se tyto lidské typy setkávají, musel si okamžitě povšimnout, jak výrazně se obě části od sebe liší už svým nářečím. Při tom v minulosti, kdy vliv spisovného jazyka na vyjadřování běžných lidí byl daleko menší a kdy se vlastně poprvé objevilo i označení tohoto regionu moravského Slovácka jako hanácké Slovácko, byly tyto difference ještě markantnější.

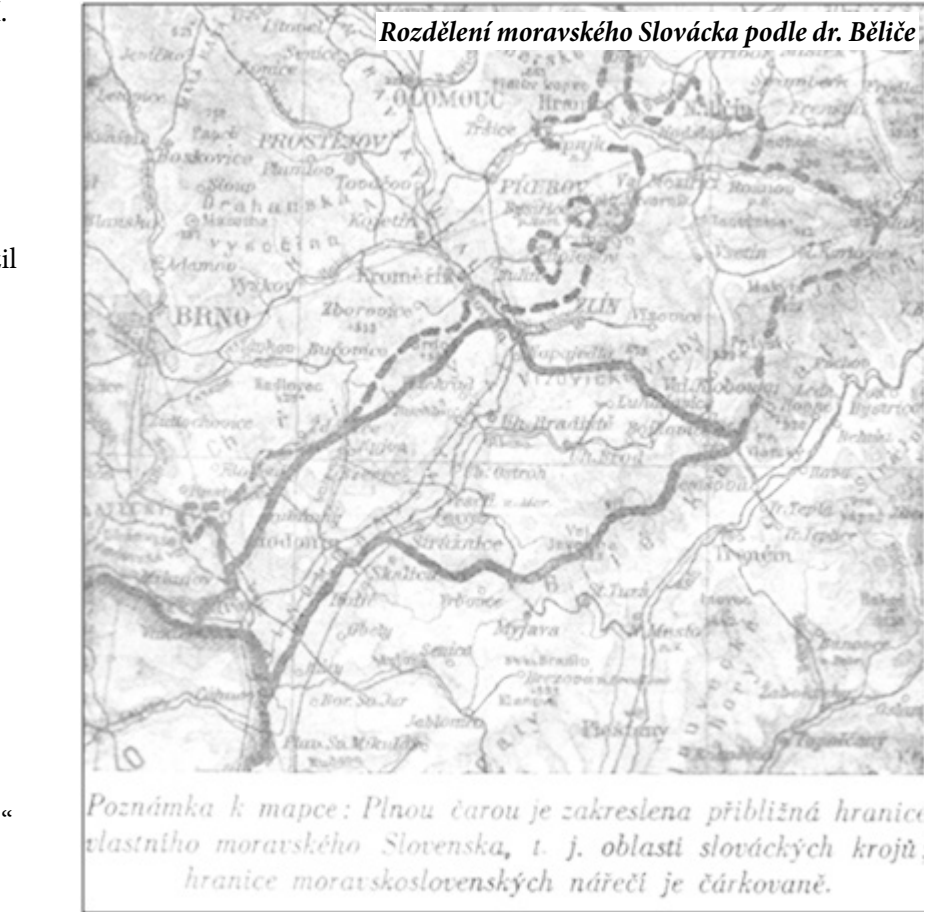
Když otevřeme knihu bratří Mrštíků Rok na vsi, kde je zachycen způsob mluvy v obci Diváky (Habrůvka), která v této oblasti leží blízko městečka Klobouky u Brna, můžeme slyšet výrazný

bylo možné vybrat nepřeborné množství.

Spisovatel Jan Herben sbíral náměty a připravoval knihu Brumovice někdy v osmdesátých letech 19. století, protože úvodní předmluva je označena rokem 1882. Aby podal čtenářům názorné vysvětlení při srovnávání rozdílnosti nářečí dvou dotýkajících se oblastí, použil k tomu následující větu (str. 14), cituji z knihy... cestou od Brna v Kloboukách zaslechnete větu: „Naši tatinek mlátijó, ha ve jož dete? Počkéte jich!“ což vedle v Krumvíři vysloveno zní: „Naši tatínek mlátijů a vy už idete? Počkejte ich!“ Jak srozumitelně a výstižně znázorněný rozdíl v mluvě těchto sousedních obcí. Je také zajímavé, že Jan Herben ve své knize často používá oslovení... náš Slovák, anebo... řekni brumovskému Slovákoví, aby to či ono podepsal. Další příklad oslovení v kapitole nazvané Slovácký sloh (str. 92). Zde při charakteristice lidí z naší oblasti použil Herben větu: „Slovák nerad vidí písmo...“ Ještě dnes na příklad „v Klobókách“ nebo v Divákách, ale i v Boleradicích „mluvijó, dělajó, kopó, šijó“, zatím co v oblasti směrem na Hodonín a Břeclav „mluvijů, po případě vyprávjajů, dělajů, kopů,“. Myslím si, že už z tohoto typického příkladu si může každý udělat svůj úsudek sám, že zřetelně vyznačená hranice na přiložené mapce moravského Slovenska, anebo Běličem vyznačená hranice mezi naší Slováckou oblastí a Klobouckem je na svém místě.

V srpnu roku 1946 vyšel 1. ročník časopisu Malovaný kraj. Ve třetím říjnovém čísle je článek dr. Jana Běliče Hranice moravského Slovenska. Autor dr. Bělič zde předkládá svůj názor na rozdělení moravského Slovácka. Poukazuje na dělicí čáru, která probíhá od Napajedel k Vlárskému průsmyku na severu Moravy a konstatuje, že jihozápadní hranice Slovácka sahá až k Šakvicím u Hustopečí. O této části Moravy píše, cituji: „Obyvatelé celé této oblasti, nepřihlížíme-li k okrajovým pruhům při hranici severozápadní i severní se samo pokládá za moravské Slováky a je pyšné na svoje rázovité kroje, písne a nářečí, které je výrazně odlišuje od západních sousedů (Hanáků).

Měl jsem možnost, kterou mi

poskytlo moje zaměstnání už v Brně nebo později v Hustopečích, setkávat se s mladými lidmi přicházejícími z oblasti Kloboucka, Velkopavlovicka a také z dědin na okraji onoho hanáckého Slovácka, mluvícími nářečím ještě nazasáhnutým hovorovou češtinou městského prostředí. Věřte mi, že rozdíly v jejich mluvě byly značné. Pojmenování naší oblasti hanáckým Slováckem použil poprvé v roce 1886 profesor kyjovského gymnázia Klvaňa. Ale už tehdy protestovali někteří významní znalci tohoto regionu, už tehdy si všimli, že to pan profesor nějak „netrefil“. Mezi silné oponenty tohoto podivného dělení naší oblasti už patřila Augusta Šebestová, spisovatelka ze sousedního Kobyly, když ve své předmluvě v Lidských dokumentech charakterizuje naši oblast takto:...Národopisný materiál ...jest sebrán z osad jihomoravských (z Kobylyho, Vrbice, Pavlovic, Bořetic, Němčiček, Rakvic, Bílovic, Čejkovic a Staroviček) obývaných lidem, jenž se liší krojem, nářečím a také individuálním rázem na přirozených zvlátnostech těla i ducha se zakládajícím, nejen

od sousedních Slováků, ale také od ostatních hanáckých Slováků. Takto charakterizuje naše dědiny Augusta Šebestová. Spisovatel Jan Herben, rodák z Brumovic, nejprve jmenoval naši oblast jako Hanácké Slovácko, ale později přiznal svůj omyl a názor změnil. Jeho syn Ivan Herben roku 1946 v knize Brumovice pronáší následující myšlenky... „snad jednou pochopí všechny ty vesnice otaxované jako hanácké (Kobyly, Vrbice, Čejkovice... aj.), že nejsou hanácké, ale čistě slovácké“. Svoje oponující názory proti označování naší oblasti jako hanácké též vyslovila Adéla Staňková v domovopisném sborníku Hustopečsko v roce 1928. Univerzitní prof. PhDr. Oldřich Franc, CSc. rodák z Kobyly ve své knize Dějiny Kobyly doslovně píše: „Nelíbí se mi zaváděný termín hanácké Slovácko, který v jazykovém smyslu podtrhuje příslušnost k Hané, což z hlediska jazykového a historického není správné.“

Proč zavádět termín hanácké Slovácko, když stačí jen Slovácko, popřípadě by vyhovovalo i neakceptované pojmenování

Chlapec z Vrbice kolem r. 1850

Dolácko“. V jiné části knihy (str. 11) píše pan dr. Franc zase toto: „Sám se domnívám, že především Kobylí, Čejkovice a Vrbice a snad i další vesnice jižního ostrova dnešního nářečního dolského typu nepatří k tzv. hanáckému Slovácku, kam jej zařazují i někteří současní etnologové např. R. Jeřábek. Jaký zmatek se v tomto směru vyskytuje, ukazuje např. Folklorní mapa Moravy od Jiřího Plocka (Brno, Gnosis 2002), kde autoři zcela v informacích opomenuli Kobylí, ale ani neznají tradiční souhrnné pojmenování – moravské Slovácko, či jen Slovensko“ ... tolik píše k tomuto problému dr. Franc. V minulosti byli i jiní, i když laici, kteří předložili řadu dalších argumentů, proč je velmi nesprávné označovat lidi z vyjmenovaných dědin jako hanácké Slováky. Za mnohé mohu uvést např. učitele Drdackého, který působil v Kobylí v letech 1890 až 1898. Pan učitel Drdacký píše: „... postava a letora lidu našeho nenavědčuje, že jsou to Hanáci. Náš lid je horkokrevný a Hanák flegma. Těž písne národní, rozdílné od hanáckých, podobné slováckým...“. Dalším příkladem už současného nesouhlasu je názor známého hornáckého zpěváka Dušana Holého, který v předvánočním týdnu v pořadu (r. 2008) brněnského rozhlasu redaktorky dr. Slabákové prohlásil, že pojmenování hanácké

Slovácko je nesprávné.

Proč jsem se k tomuto článku odhodlal, když sám jsem v těchto záležitostech laik? K otevření tohoto problému mě vyburcovalo nedávné mužácké zpívání v hodové Búdě na Vrbici. Samotný koncert byl výborným zážitkem až na lidového vyprávěče z Kunovic, jehož vtipy byly na samotné hranici únosnosti a tento člověk nás několikrát oslovil “Vy Hanáci“, což bylo pro mě něco jako rýpnutí pod žebro. „Jací my sme Hanáci, copak my sme nejací Hanáci, kdo to vymyslel?“ takto se rozčiloval výborný vrbecký muzikant, šéf sboru Mužáků a také vedoucí výborného kostelního dětského sboru Kamínek, pan Václav Hasík. K onomu rozčilení došlo, když se Mužáci dohadovali nad svým repertoárem.

Vrbice v minulosti inklinovala spíše k Hodonínsku, vždyť vrbečtí kromě toho, že na Čejkovských robotovali, patřili též asi 500 roků pod farní správu kostela v Čejkovicích (od r. 1269 až do r. 1787). Také značná část přesporních sňatků, ještě v 19. stol. směřovala spíše na Čejkovice. Taktéž styky vrbecké a čejkovské chasy byly víc jak přátelské. Dokazují to nedávno nalezené zápisy řídícího učitele Jar. France, který zaznamenával vyprávění stoleté Lucie Janoškové. Stařenka Lucie vzpomínala na tehdy vžitou zvyklost (pozn. kolem r. 1820), kdy čejkovská a také vrbecká chasa chodívala vždy před svými hody krást berana pro zajištění pohoštění v hodové dny. Čejkovjáci kradli na předem vytypovaném místě na Vrbici a vrbečtí je zajišťovali hlídáním. Když měly být hody na Vrbici, odehrávalo se to stejně v Čejkovicích. Je to „podivné“ dosvědčení přátelství, ale bylo tomu tak. Považuji za potřebné ještě dodat, že v popisované době se pásala na pastvinách velká stáda ovcí a tak bylo z čeho vybírat. Poslední údobí robotování (do r. 1848) si odbývali vrbečtí zase na Čejci, což je kyjovská oblast. Odtud chodívali rubat dřevo do týneckých lesů, anebo až u hodonských rybníků lovili pánům ryby, jak je zaznamenáno v kronice obce Vrbice. Určitě se

hodně často dostávali do kontaktu s lidmi z místní oblasti. Je velmi pravděpodobné, že právě z tohoto období pochází tvrdší výslovnost vrbeckého „f“. To když nás ještě na staré škole v Kobylí chtěli kobylští spolužáci „hluboce urazit“, povolávali na Vrbečáky: „Kdes byu, u Kauba, cos tam děuau? Napájau houba. Piu? Nepiu, gugau.“ (poz. pro neznalé - Kdes byl, u Kaluba, cos tam dělal? Napájal holuba. Pil? Nepil, glgal.) Augusta Šebestová se zmiňuje, že vrbeckým se proto říkávalo „laloši. V bohatém archivu OÚ Vrbice jsou mimo jiné uloženy kratičké i delší články – novinové výstřižky z doby první republiky, protektorátu a období těsně po roce 1945. Články zachycují a různě glosují některé veselé i neveselé události z naší obce. Dobře jsem si všiml, že tyto články začínají obvykle – Ve slovácké obci Vrbice..., nebo – Na moravském Slovácku je malebná obec Vrbice... atd. Nikdy jsem tam neviděl označení naší oblasti jako hanácká.

Dalším argumentem, který podporuje tvrzení těch v předchozích řádcích jmenovaných, je zajímavé znění v brožurce Čejkovice za Masarykova mládí od dr. Vlasty Fialové. Zmíněnou práci dr. Fialové věnovala našemu obecnímu muzeu vrbecká rodačka paní Věra Stávková. V tenké knížce je popisován život v sousedních Čejkovicích v době mládí našeho prvního prezidenta T. G. Masaryka. Autorka zde při oslovování a posuzování běžného dennodenního života Čejkovjáků zásadně používá výrazů ... moravští

Rekruti z Vrbice, foto září r. 1878

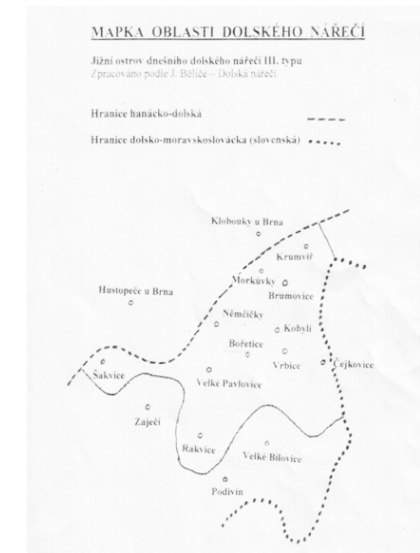
Mapka regionu moravské Slovensko (F. A. Slavík, 1903)

Slováci, anebo krátce Slováci. Oblast, kde leží Čejkovice, pojmenovává jako moravské Slovensko a moravské Slovácko. Nikdy zde nebylo použito pojmenování hanácké Slovácko. Dalším argumentem lidí žijících spíše mimo naši oblast je tvrzení, že po zničující Třicetileté válce, kdy byly některé vesnice v naší oblasti prázdné – vylidněné (Kobylí ještě r. 1635, Bořetice r. 1605, a další), byly tyto vesnice osídleny hlavně lidmi z oblasti Haná. Toto tvrzení se nezakládá na pravdě. V současné době se dost lidí zajímá o svůj původ – svůj rod. Při rozmluvě s těmito lidmi se dozvídám, že např. rod Mikuliců přišel původně do sousedního Kobylí a potom na Vrbici z Hrušek u Břeclavi, Kubíkovi

pochází z oblasti Hrubé Vrbky, což je Hornácko, rod Janošků přišel do Kobylí a pak na Vrbici z oblasti Uherské Hradiště atd. Jistě je možné, že některé rody pochází i z Hané, ale naše nářečí a kroje dosvědčují, že slovácký charakter se v naší oblasti přece jen prosadil. Vrbice nebyla nikdy vybitá, anebo jinak vylidněná. Záznamy v našem muzeu sdělují, že potomci starých rodů ze 17. století Zborovský, Michna, Piškula, Válek, Hanáček, Cvan, Hubáček, Blanář, a jiní žijí na Vrbici doposud. Autor knihy Moravské Slovensko od XVII. století F.A Slavík otiskl v r. 1903 ve zmíněné knize mapku moravského Slovenska, jak se tehdy tato oblast pojmenovávala. Zřetelné hranice jasně oddělují při dolní

hranici Brumovice, Morkůvky, Němčičky, Starovičky, Rakvice od zbytku hustopečska a kloboucka. Nepřesné označení naší oblasti se rozmohlo až dost později. Příčinili se o to lidé, kteří možná v naší oblasti ani pořádně nebyli a tudíž ji musí znát velmi málo.

Takže jací jsme to Hanáci, to nechám na posouzení čtenářům tohoto článku. Ne proto, že bych chtěl budovat jakousi novou animozitu, ale čistě pro pořádek, abychom nespojovali spolu něco, co vykazuje výrazné znaky odlišnosti. Dr. Oldřich Franc publikoval ve své knize starou mapku dolského nářečí, kterou čtenářům předkládám. Také přiložená mapka moravského Slovenska dosvědčuje moje pochybnosti o současném názvu naší oblasti.

LÉTO, BUDIŽ POCHVÁLENO ...

... říká se v jednom literárním díle. Dá se letos léto chválit nebo ne?

Je takové, jaké je. A nikdo s tím nic nenadělá.

Nejdříve přšlo hodně a byla zima. Ve sklepech se objevovala vlhkost, vody už měl každý dost. Zejména v Čechách, kde byly záplavy.

Za celý červenec, který bývá podle meteorologů nejdeštivější, zase napršelo jen 9 milimetrů srážek a bylo horko. Toho jsme si myslím, užili letos až moc. Ale od toho je léto, aby bylo teplo. Někdo si zanádá, ale někomu tento způsob léta vyhovuje. My, co máme zahrádky,

ale nevíme, co zalévat dřív, bychom si přáli, aby už konečně zapršelo. Pole trápí sucho, vinohrady zase oidium – vinohrady „hoří“.

Tak co na červenec říkají pranostiky?

•Červenec dává parna, kroupy a medovice, je hojný na bouřky a vichřice.

•Jsou-li dny v červenci jasné a čisté, přináší dary hojnosti jisté.

•Červenec horký, jsou pěkné vdolky.

•Co červenec neuvaří, srpen nedopeče.

•Co červenec a srpen nedovaří, toho září nedosmaží.

Červenec byl nejteplejším a nejslunečnějším měsícem v roce a konec července je označován jako vrcholné léto – léto svaté Anny, i když se už dostavují chladná rána a rosy (letos je to bez rosy a ani ta rána nemáme chladná).

Červenec je měsícem modré oblohy, měsícem dovolených, prázdnin, pohody, hojnosti ovoce a zeleniny, někdy i hub!

A co srpen? To už je taková doba obratu. Dny se krátí, ale ještě pořád sluníčko hřeje,

ale je to prý nejproměnlivější měsíc v roce. Co kvete, to už honem hledí odkvést a uzrát.

Významným svátkem je sv. Vavřinec 10. srpna. Pocházel ze Španělska a stal se jednou obětí pronásledovaných křesťanů. Po mučení byl roku 258 upečen na rozžhaveném rožni. Pro svou smrt je sv. Vavřinec patronem všech povolání, která mají co do činění s ohněm – hasiči, kuchaři, uhlíři. Patří k ochráncům před požáry. Letní oblohu v době kolem tohoto data padají v předvečer jeho svátku létavice, lidé říkají, že světec prolévá ohnivé slzy. Vrcholí každoročně neobvyklý jev – noci přímo kouzelné. Jev, který lidé označují jako slzy svatého Vavřince, jsou takzvané padající hvězdy a za hodinu je možné vidět jich i sto. Proto se také říká:

•Svatý Vavřinec – nebeský ohnivce.

•Svatý Vavřinec ohnivých slz napláče.

Ale přece jen se už blíží pomalu podzim, takže se také říká:

•Svatý Vavřinec, první podzimce.

•Jak Vavřinec navaří, tak se podzim vydaří.

•Když den svatého Vavřince a Nanebevzetí Panny Marie (15. srpna) pěkný jest, tedy očekávají vinaři dobrý vinný podzimce.

Ke konci měsíce srpna nás všechny čekají naše VRBECKÉ HODY. Jaké letos budou? Určitě zase pěkné a vydařené, tak jak jsme zvyklí nejen my vrbečtí patrioti, ale i ostatní návštěvníci, kteří na hody zavítají. Bude se jim u nás na Vrbici jistě líbit,

protože už jenom takové prostředí za kulturním domem, kde se hody konají, široko daleko nenajdete. A také to, že většina vrbečáků přistupuje k hodům s úctou a hrdostí.

Že se VRBECKÉ HODY KONAJÍ na počest patrona našeho kostela svatého Jiljí a konávaly první neděli v září – po jeho svátku – ten je 1. září, to už všichni známe. A proč se slaví už v srpnu, to také víme (opravovala se škola a výuka dětí probíhala v kulturním domě).

Co praví pranostiky ke svátku svatého Jiljí?

•Svatý Jiljí jasný, bude podzim krásný.

•Když na svatého Jiljí prší, celý podzim voda crčí.

Je zajímavé, že v okolních obcích, dostávaly narozené děti jméno po patronu místního kostela (dnes už tomu tak není nikde). V naší obci je nositelem jména patrona místního kostela jen jeden člověk. Ani dříve ale toto jméno nebyvalo moc časté.

Po našich hodech začínají školákům školní povinnosti.

Marie Terezie na konci 18. století zavedla povinnou školní docházku se třemi předměty – počty, čtení a psaní. Vznikly jednotřídky se všemi věkovými skupinami. Prázdniny měly děti původně na podzim, ale císařovna usoudila, že děti nejméně pracují v létě, navíc je počasí k odpočinku. Dobře věděla, že v hospodářství je potřeba každé ruky i dětské. Psalo se husím brkem na papír – to v lepším případě. Ve škole se psalo většinou na

břidlicovou tabulku s olůvkem. Tabule zůstala dodnes, jen je větší. Učebnice děti neměly, kantor měl všechno uložené v hlavě.

Jak odlišná je dnešní škola a starosti s povinnostmi dětí, o tom netřeba diskutovat. A prázdniny nemají děti na práci, ale na odpočinek.

Dalšími pranostikami na měsíc září jsou:

•V září mnoho požárů bývá, proto se obloha rdívá.

•Záříjový déšť polím potrava, pro víno otrava.

•Ozve-li se v září hrom, bude v zimě zavát každý strom.

•Touží-li září po rose, bude v říjnu bláta po ose.

•Na Panny Marie (8. 9.) narození, vlaštoviček rozloučení.

•Na dešti v září rolníku moc záleží.

•Co srpen a září uvaří, to v říjnu polkne sud.

•Jaké počasí v září, takové se i v březnu vydaří.

•Teplé září – říjen se mračí.

•Na svatého Václava českého, bývá vína nového.

•Přijde Václav (28. 9.), kamna nastav.

•Svatý Václav zavírá zem nebo po svatém Václavu, beranici na hlavu.

•Je-li o Michalu (29. 9.) jasná noc, zvěstuje to zimy moc.

A jak to bude letos? Necháme to na přírodě, ta si to vyřeší sama.

Bohumila Bařinová

Vesnice roku 2013 – Vrbice zase bojovala

Ani letos jsme nelenili a přihlásili se do soutěže o titul Vesnice roku 2013. Hodnotící komise dorazila do naší obce dne 18. 6. 2013 a měla možnost shlédnout muzeum, CVČ Kalubáček, kostel sv. Jiljí a Stráž včetně sklepů. Prezence obce jako takové proběhla v sále KD Vrbice za účasti zástupců spolků, sdružení a krojovaných.

Komise naší obci udělila Diplom za vzorné vedení kroniky. Kronika totiž byla původně vedena pouze

v elektronické podobě, kdy docházelo z velké části ke kopírování článků ze zpravodaje a závěrečných zpráv. Jelikož tato podoba měla nevalnou vypovídací hodnotu o dění obce a zároveň nezaručovala zachování cenných informací pro další generace, bylo na zasedání zastupitelstva obce Vrbice dne 28.12.2011 rozhodnuto, že kronika bude nadále vedena jak v elektronické, tak knižní podobě. Byli jsme tedy nuceni roky 2005 -

2010 nechat předělat a až poté se zabývat následujícími roky. Tohoto nelehkého úkolu se zhostila paní Bohumila Bařinová, která musela pracně některá fakta a informace dohledávat navíc za náklady, které se rovnají pětině původních ročních nákladů na kroniku (což je tržně obvyklá symbolická cena).

Soutěž Vesnice roku je možno pojmut jako zrcadlo – dozvíme se, jak na tom jsme a kde můžeme

„přidat“. Letos jsme ukázali komisi spoustu nového, pravdou ovšem je že projekty typu zeleň, CVČ s novou knihovnou či ekologické projekty jsou v rozjezdu a budou mít větší váhu, když budou uvedeny v život nějakou dobu. Spolkovou činnost máme bohatou, jsou však spolky, u kterých původní nadšení opadlo a zůstalo pouze u plánů a řečí a jejichž činnost v obci prostě chybí.

Co dál? Vzhledem k tomu, že v roce 2014 bude realizovaná výstavba kanalizace a ČOV a retenční nádrže, myslím si, že by bylo dobré si dát v soutěži pauzu. Poté budeme mít další plusové body zejména v otázkách ekologie. Vše ale ukáže čas.

Blahopřeji vítězovi jihomoravské části soutěže Vesnice roku 2013 obci Šakvice a přeji jí vše dobré.

Tomáš Bílek – Váš starosta

Také krojovaní reprezentovali naši obec

Mé rodné Vrbici

VESNIČKO RODNÁ, VÉVODÍCÍ KRAJI,
KOLEM TEBE VONÍ KEŘE PLANÝCH TRNEK.
V HÁJKU A OCHOZÁCH KYTIČKY FIALEK
A V SADECH KVETOU VŠECKY STROMY V MÁJI.

VESNIČKO DRAHÁ V KLÍNU VINOHRADŮ,
DO DÁLKY HLEDÍŠ DOMKŮ SVÝCH OČIMA.
TAM K TOBĚ VZPOMÍNKY MOJE ZALÉTAJÍ,
TAM KAŽDÁ CESTA MÁ KONČÍ I ZAČÍNÁ...

Marie Kachyňová

SLEVOMÁNIE na OKNA a DVEŘE

SLEVOU 50% chytne ještě v srpnu

A NAVÍC DOSTANETE JEŠTĚ DVA BONUSY:

- ✓ Žaluzie ZDARMA
- ✓ Parapety ZDARMA*

ČESKÝ VÝROBEK
OCHRANÁ ZNÁMKA

PRAMOS

www.pramos.cz

800 100 111

* Zdarma k dodávce vnitřní plastové parapety, více na www.pramos.cz

Miss víno 2013

I letos se uskutečnila soutěž Miss víno. Její finále proběhlo koncem června. Z Vrbece se soutěž zúčastnila Adéla Kadlecová, která zabodovala a umístila se jako 1. Vicemiss Víno, další vrbeckou soutěžící byla Anita Štěrbová.

S oběma účastnicemi jsme pro Vás připravili rozhovor.

Adéla Kadlecová

Proč jste se do soutěže přihlásily?

Adéla: Do Miss víno jsem se přihlásila, protože se o víno velmi zajímám a při takových soutěžích poznáte spoustu zajímavých lidí, a zároveň jsem chtěla reprezentovat svoji rodnou vinařskou vesnici.

Anita: Všechno začalo v dubnu, kdy jsem přišla do práce a zrovna se konal casting na Miss víno 2013. Moji kolegyni nenapadlo nic jiného, než mě přihlásit. Vyplnila za mě přihlášku a musela jsem ihned na casting. Ale na konec jsem byla ráda, že jsem se účastnila, soutěž mi dala plno nových zkušeností a poznala jsem spoustu nových lidí.

Adélo budeš mít teď nějaké povinnosti? Jak uplatníš umístění v soutěži?

Nyní mě čeká spousta povinností. Budu jezdit na různé vinařské akce, jako je Král Vín, Vinex, Burčákové slavnosti apod. Zatím jsem nepřemýšlela, jak uplatním své umístění v soutěži, ale každopádně je to pro mě obrovské plus, že se můžu zúčastnit takových vinařských akcí.

Jak jste se na soutěž připravovaly?

Adéla: Příprava na soutěž byla poměrně náročná a dlouhá. Trvala asi 2 měsíce tzv. Miss Tour a v průběhu jsme jezdily na akce, jako je Jarovín ve Znojmě, byly jsme na dětském dnu v Jihlavě nebo jsme dělaly ochutnávky vína v Intersparech v Třebíči. Víceméně každý víkend bylo něco.

Anita: V přípravném období jsme se prezentovaly na různých vinařských akcích (Vinex, Jarovín Rosé,...) a měly spoustu módních přehlídek volnočasového oblečení Diesel a salonu Elisha mode.

Jaké disciplíny jste absolvovaly?

Adéla: Na finálovém večeru bylo 5 soutěžních disciplín: 1. disciplína byla folklorní, kde jsem představovala vrbecký kroj, 2. disciplína byla volná, kde jsem spolu s profesionální taneční skupinou předvedla tanec tzv. Vogue, další disciplíny byly pro všechny stejné, someliérství, tahání vína koštýřem na čas a klasická přehlídka v plavkách.

Anita: Na finálovém večeru jsme absolvovaly spoustu disciplín. První vystoupení bylo folklorní, kde jsem s mým tanečním partnerem Pájou Springerem zatancovala vrtěnou. Poté následovala volná disciplína, kde jsem tancovala kankán. Měly jsme také soutěžní disciplínu

tahání vína koštýřem. A potom už jen následovaly přehlídky v plavkách a společenských šatech.

Který porotce Vás nejvíce zaujal?

Adéla: Z porotců mě nejvíce zaujal Václav Noid Bárta, s kterým jsem se dala do řeči v zákulisí a byla s ním opravdu legrace.

Anita: Nejvíce z porotců se mi líbil Vašek Noid Bárta, je to pohodový chlápek, v zákulisí s ním byla legrace a díky tomu jsme neměly takovou trému před vystoupením

Jak Vám pomohl sponzor?

Adéla: Můj vinařský patron Patria Kobylí mi pomohl opravdu ve všem, co jsem potřebovala. Zařídili mi focení na plakáty pro propagaci, různé degustace, abych si prohloubila své vinařské znalosti apod. Naše spolupráce byla velmi úzká a cokoli jsem potřebovala, tak zařídili, pokud to šlo. Proto jim za všem mockrát děkuji!

Anita: Mým vinařským patronem se stalo Vinařství u Kapličky. Ve vinařství pracuji, tak pro mě prezentace byla mnohem jednodušší.

Anita Štěrbová

Hody 2013

25.8., 26.8. a 27.8.

hraje DH LÁČARANKA

1. stárek a stárka – Tadeáš Hubík, Sabína Svěrková
 2. stárek a stárka – Roman Příbyl, Eríka Zárubová
- sklepník a sklepnička – Jakub Grégr, Tereza Bezděková

OKNA 5. A 8.KOMOROVÁ SE STŘED.TĚSNĚNÍM

A+BX OKNA

„tradice od roku 1993“

INFO: PAVEL BARTA

VÝROBA PLASTOVÝCH OKEN

tel.: 607 795 740

e-mail: hustopece@abxokna.cz

Dukelské náměstí 31 - bazar ve dvoře,
693 01 Hustopeče

PORADENSTVÍ TECHNIKA U VÁS DOMA - ZDARMA

Kontakt:

SYNPRO, s.r.o.

Žižkovská 1230

Velké Bílovice 691 02

RADIM KOŠUTEK

777 044 011

kosutek@synpro.cz

WWW.SYNPRO.CZ

TECHNOLOGIE PRO VINOHRADNICTVÍ A VINAŘSTVÍ

Opěrné konstrukce, stroje pro ošetřování vinohradu, sklepní vybavení

ZEMĚDĚLSKÁ – KOMUNÁLNÍ -- VINOHRADNICKÁ TECHNIKA

HODOVÉ VZPOMÍNÁNÍ...

HODY v roce 1985

1. stárek a stárka

Ivan Janošek
Milada Vrbasová

2. stárek a stárka

Ladislav Kostih
Božena Němcová
sklepník a sklepnicAntonín Pálka
Vlasta Fialová

1985

1985

HODY v roce 1986

1. stárek a stárka

Pavel Mikulica
Marcela Šimečková

2. stárek a stárka

Jiří Zálešák
Hana Mikulicová
sklepník a sklepnic
Antonín Mikulica
Ladislava Cichrová

1986

1986

1986

HODY v roce 1987

1. stárek a stárka

Leoš Horák, Renata Martinová

2. stárek a stárka

Vlastimil Knápek, Markéta Horáková

sklepník a sklepnic

Josef Vrbas, Hana Martinová

1987

1987

HODY v roce 1988

1. stárek a stárka

Karel Bařina
Světlana Bařinová

2. stárek a stárka

Jiří Herzán
Margit Bízová
sklepník a sklepnic
Libor Bařina
Ludmila Cichrová

1988

1988

garážová vrata

AKCE
Všechny dekory dřeva
s prolisem lamela **ZDARMA!**

10
let záruka 10 let

JAKÝKOLI DEKOR ZDARMA

V současné době lze získat jakýkoli dekor dřeva z naší základní nabídky v kombinaci s prolisem typu lamela zcela zdarma! Naše imitace dřeva jsou nejvyšší kvality a s jejich pomocí můžete dokonale vyladit svůj vysněný dům.

LOMAX

www.lomax.cz
Volejte zdarma: 800 100 372

Sběrný dvůr Vrbice

Otevírací doba:
STŘEDA 17.00 – 18.30 hod.
PÁTEK 16.00 – 18.30 hod.
SOBOTA 8.00 – 12.00 hod.

Dle zákona o odpadech č. 185/2001 Sb. má každý povinnost předcházet vzniku odpadu, omezovat jejich množství a nebezpečné vlastnosti. V případě vzniku odpadu musí být zajištěno přednostní využití před jejich odstraněním. Přednostním využitím odpadů se rozumí například: recyklace (papír, sklo, plasty, kovy, tetrapaky, hliník...) nebo kompostování (biologicky rozložitelný odpad).

SBĚRNÝ DVŮR - TŘÍDÍME

papír, kompozitní obaly (tetrapack), plasty, dřevo a prefabrikáty dřeva (např. nábytek), sklo, veškeré použité elektrozařízení, BRKO - biologicky rozložitelný odpad, nebezpečný odpad (léky, oleje, dózy od barev atd.), žárovky, baterie

„Nebud' ovčan“

NIKAM NECHOĎTE. OBČANSKÉ VZDĚLÁVÁNÍ PŘIJDE ZA VÁMI!

Svět se dynamicky vyvíjí a technický pokrok pronikl i do oblasti vzdělávání. Aktuálním trendem je úspora času za cestování a dostupnost vzdělávání v místě a čase, které Vám vyhovují. Za kurzy tak již nemusíte cestovat. Můžete si je spustit na internetu, kdekoli a kdykoli.

Již delší dobu se na poli vzdělávání objevuje tzv. e-learning a můžeme říct, že si tam vydobyl své pevné místo. E-learning si můžeme představit jako předem připravené vzdělávací materiály v elektronické podobě, které si účastník prochází formou samostudia. Materiály mívají nejčastěji formu prezentace s multimediálními či interaktivními prvky (těmi mohou být např. různá videa, zvukové soubory, testy či úkoly). Kurz si můžete spustit

v jakoukoli denní dobu a kdekoli, ať už jste právě doma, v práci či na dovolené. Výuku můžete také přerušit a neomezeně se k ní vracet.

Novější formou vzdělávání přes internet jsou pak online kurzy, někdy nazývané také webináře. Jedná se o výuku v reálném čase s živým lektorem. Účastník se přihlásí v předem určený čas na svém počítači do virtuální třídy, kde má možnost vidět i slyšet lektora, sledovat jeho prezentaci či zapojovat se do diskusí s ostatními účastníky. Tato forma výuky si tedy zachovává výhodu interaktivity, komunikace s lektorem a účastníky, přitom ale kurz můžete sledovat z jakéhokoli počítače s internetem. Lektor tedy „přijde se svým školením až za vámi“.

Obě výše zmíněné metody využívá také projekt zaměřený na občanské vzdělávání, který s ústředním mottem „Nebud' ovčan! Občanskou gramotností proti ovčanství“

přináší návod, jak se účinně zapojit do občanského života. Projekt se zaměřuje na pět témat: Aktivní občanství a participace občanů na veřejném dění, Odpovědný přístup k životnímu prostředí, Odpovědný přístup k financím, Multikulturalismus a prevence extremismu a Dobrovolnictví.

Všechny kurzy jsou realizovány zdarma a srozumitelnou formou s důrazem na praktické pojetí a využití. Pokud si tedy chcete vyzkoušet zdarma moderní výukové metody v praxi a přiučit se občanským dovednostem, navštivte projektové stránky www.nebudovcan.cz, kde najdete termíny i detailní informace.

Celý název projektu: „Podpora, stimulace a propagace dalšího vzdělávání jednotlivců v oblasti odborných a obecných kompetencí“, reg. č. CZ.1.07/3.1.00/37.0206. Projekt je financovaný Evropskou unií a státním rozpočtem České republiky.

stavební projekční kancelář Hustopeče
Ing. Schwarz Libor
693 01 HUSTOPEČE, DLOUHÁ 2 tel/fax 519413347

- Projektování pozemních staveb
- Dokumentaci provádíme na akce malého rozsahu - rodinných domů, střední - budovy občanské výstavby a podnikatelské objekty až velkého rozsahu - výrobní areály v objemu stovek milionů.
- Naše projekční činnost zahrnuje dokumentaci od architektonické studie, dokumentaci k územnímu a stavebnímu řízení i dokumentaci pro provedení stavby, zaměření stávajícího stavu a dokumentaci skutečného provedení stavby.
- Součástí našich prací je zajištění všech potřebných vyjádření a příprava žádostí o vydání příslušných rozhodnutí stavebních úřadů.
- Zpracováváme podrobné položkové rozpočty staveb v softwaru RTS BRNO (BUILD POWER).
- Požární bezpečnostní řešení staveb.
- Zajistíme zpracování projektové dokumentace a žádosti o vyřízení v souvislosti s plánovaným vyhlášením dotačního programu „Nová zelená úsporám“

Kontakty:

Ing. Libor Schwarz - majitel
tel. kancelář: 519 413 347
mobil: 602 552 691, e-mail: schwarz@spkschwarz.cz

Milan Herúfek

mobil: 737 759 968, e-mail: herufek@spkschwarz.cz

SONNENTOR

Čejkovické bylinkové slavnosti

Čejkovice u Hodonína, 1. září 2013 od 11.00 h

Přijďte nahlédnout do zdejšího království bylinek a koření a zhlédnout zrození nálevového sáčku biočaje od výkupu bylin, až po jeho samotnou výrobu.

Připraven je celoodpolední kulturní program, prohlídky firmy, ochutnávky, minibiojarmark, setkání s pěstiteli i farmáři, přednášky o zdravém životním stylu a bohatý doprovodný program pro děti včetně divadla Báry Seidlové a děvčat Zbytovských. Vstupné v podobě tombolového lístku je již tradičně zdarma.

Občerstvení zajistí restaurace zdravého životního stylu Rebio.
Hraje Varmužova cimbálová muzika.

V areálu SONNENTORU můžete po celý rok navštívit firemní prodejnu čajů i koření a také Bylinkový ráj – zážitkovou exkurzi ve výrobě čajů.

Více informací na WWW.SONNENTOR.CZ
Srdečně vás zve tým čejkovického SONNENTORU.

Tento ústřední stánek slouží jako 10% sleva na nákup SONNENTOR biočajů a bylinek koření na Bylinkových slavnostech.

SONNENTOR
Vrbice

Charitativní okénko – představujeme se: Oblastní charita Břeclav

Jelikož nám byl dán panem starostou prostor k bližšímu seznámení se s neziskovou organizací s názvem Oblastní charita Břeclav, máme možnost představit se obyvatelům obce Vrbice v naší činnosti.

Oblastní charita Břeclav je jednou z deseti oblastních charit Diecézní charity Brno. Posláním Diecézní charity Brno je služba milosrdné lásky, církve bližnímu svému v nouzi bez ohledu na jeho příslušnost k rase, národnosti, vyznání a politickou příslušnost.

Charita zahájila své působení již v roce 1991 projektem Domácí péče pod hlavičkou Česká katolická charita. Teprve až v roce 1992 zřídil biskup brněnský Mons. Vojtěch Cikrle subjekt Diecézní charita Brno a ta během dalšího krátkého působení postupně převzala pobočky České katolické charity pod sebe a nazvala je Oblastními charitami. Diecézní charita Brno navázala na práci Charity, která působila na území diecéze od roku 1922. Celý název naší pobočky je „Diecézní charita Brno, Oblastní charita Břeclav“. Je křesťanskou organizací pomáhající lidem, kteří si pomoci nemohou a podporující samostatnost těch, kteří si pomoci neumí.

Diecézní charita Brno, Oblastní charita Břeclav vyvíjí činnost především v oblasti sociální a zdravotní péče, tuzemské i zahraniční humanitární pomoci a v podporování základních lidských práv a svobod.

Finanční a hmotné prostředky získává Oblastní charita Břeclav od dárců, orgánů státní správy a místních samospráv, z církevních sbírek, z výnosů vlastní činnosti a benefičních akcí.

Dobrovolnictví

Dobrovolnická činnost patří ke kořenům Charity a i dnes patří k základním pilířům charitních služeb. Prostřednictvím dobrovolníků rozšiřuje a doplňuje profesionální péči. Systematickou práci s dobrovolníky a metodické

vedení zajišťuje síť charitních dobrovolnických center v celé brněnské diecézi. V každé oblastní Charitě funguje dobrovolnické centrum pod vedením koordinátora.

V roce 2002 vzniká projekt „**Dobrovolnické centrum Břeclav**“. Zastřešuje dobrovolníky, kteří nezištně pomáhají tam, kde je nejvíce potřeba bez nároku na odměnu. Uplatnění v charitě nalézají v administrativě, jako koledníci malí i velcí v Tříkrálové sbírce, v krizové pomoci např. při povodních a jiných živelných.

Kdo jsou naši dobrovolníci a čím nám pomáhají?

Dobrovolníci jsou obyčejní lidé, kteří chtějí dělat neobyčejné věci. Řadového občana vedou k dobrovolnictví v drtivě většině případů důvody morální – potřeba pomoci druhému či sobě, uplatnit své schopnosti, znalosti a dovednosti. Chce být něčím užitečný, spojit své síly a naplňovat poslání charity, kterým je pomoc lidem v nouzi. Dobrovolníci jsou lidé, kteří si dostatečně věří v tom, že můžou sami změnit věci, se kterými nejsou spokojeni. Neváhají obětovat část svého volného času pro vyplnění prázdného času druhých (např. dětí či nemocných, seniorů). Občas přijdou s potřebou být nějak prospěšní, co by je naplňovalo, chtějí změnu v životě, najít sebe samotného. Tato situace nastává zejména při ztrátě zaměstnání, kdy mají pocit bezcennosti a nezájmu o ně. Chtějí změnu ve svém osobním životě a mít cílevědomou činnost a být opět pro okolí žádoucí.

Co je dobrovolnická činnost

Je svobodně zvolená činnost, konaná ve prospěch druhých bez nároku na odměnu a patří k základním pilířům charitních služeb. Dobrovolník dává část svého času, energie a schopností ve prospěch činnosti, která je časově i obsahově vymezena. Je obohacen o často nedocenitelný dobrý pocit z pomoci ostatním, získává zkušenosti a nezřídka

i přátelství v novém pracovním kolektivu. Prostřednictvím dobrovolníků rozšiřujeme a doplňujeme profesionální péči. Je to smysluplné trávení volného času.

V kterých projektech Oblastní charity Břeclav mohou dobrovolníci působit?

- Pomoc lidem bez přístřeší – Azylový dům Břeclav, Nizkoprahové denní centrum Břeclav

- Pomoc matkám s dětmi v tísní – Domov svaté Agáty Břeclav

- Charitní ošetrovatelská služba Břeclav

- Charitní pečovatelská služba Břeclav

- Prevence rizikového chování – pomoc uživatelům nealkoholových látek

- Charitní humanitární šatník

- Pomoc při sbírkách a benefičních akcích – Tříkrálová sbírka, Postní almužna a ostatní pomoc při činnostech charity

- Pomoc lidem postižených povodněmi

Kdo se může stát dobrovolníkem?

Prakticky kdokoliv, kdo má tu správnou motivaci. Svými jedinečnými schopnostmi a dovednostmi může nabídnout nové náměty a nápady pro vyplnění volného času druhých i sebe samotného (nezaměstnaní, senioři). Předpokladem pro práci s lidmi je komunikativnost, otevřenost, empatie, zájem o druhé či pro administrativní práci pečlivost, organizační schopnosti. Na věku vůbec nezáleží. Podmínkou je trestní bezúhonnost a čistý rejstřík.

Je dobrovolnictví nějak právně ošetřeno?

Ano. Řeší to Zákon č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě, který právně upravuje podmínky pro dobrovolnickou činnost. S dobrovolníkem se uzavírá Dohoda o dobrovolné činnosti, kterou se zavazuje dodržovat při činnosti základní lidské a morální principy o klientele, dále Kodex dobrovolníka spolu s Čestným

prohlášením o trestní a morální bezúhonnosti. Pojištění pro dobrovolníky zahrnuje pojištění odpovědnosti za škodu na majetku nebo zdraví, kterou dobrovolník případně způsobí a úrazové pojištění dobrovolníka na pojistnou událost při výkonu dobrovolnické služby.

Je za svou činnost dobrovolník odměňován?

SJEZDY RODÁKŮ

Na Vrbici se konalo několik sjezdů vrbeckých rodáků, kdy se „domů“ vrátili ti, kteří se v obci narodili, ale osud je zavál do blízkého, ale i vzdáleného světa.

První sjezd, o kterém je zmínka v obecní kronice, se konal v roce 1941. Konal se v době našich hodů a připravoval jej založený „Kružek vrbeckých rodáků“.

Druhý sjezd se konal krátce nato v roce 1944. Přestože byla v době Protektorátu Čechy a Morava zakázána činnost všech spolků, konání sjezdů úřady povolily. V těchto letech se našlo několik nadšenců, kteří shromažďovali adresy rodáků, bydlících mimo obec. Některé měly své adresáty dokonce až v Jižní i Severní Americe.

Třetí sjezd se konal na vrbecké hody v roce 1949 a měl následující program:

- Slavnostní schůze ve škole

- Prohlídka fotografií, krojů a různých jiných památek

Všechny památky byly uloženy ve škole a už tehdy se uvažovalo o tom, že je potřeba najít jim vhodnou místnost – muzeum či archív.

Čtvrtý sjezd rodáků se konal v květnu roku 1970. Ten už se konal v kulturním domě a byla při něm opět výstava fotografií, ale také výstava numismatiky a starožitností.

Ten zatím poslední sjezd rodáků se konal v roce 2008, při příležitosti oslav 100 let místní školy.

Bylo to 17. května a zúčastnila se ho řada nejen rodáků, ale také učitelů, kteří na Vrbici ve škole působili. Oslava začala slavnostní mší svatou v kostele, po ní následoval slavnostní

Ano. Dobrovolná činnost je odměňována, ale ne finančně. Dobrovolník získá dobrý pocit z pomoci ostatním, nové zkušenosti a nezřídka i nová přátelství. Nabízíme však různé druhy alternativního odměňování – odborná praxe, účast na školeních, kurzech, pobytové akce. Drobné věcné dary jako pozornost. Vydáváme osvědčení, které může usnadnit

průvod obcí, který skončil na hřišti u školy, kde byla připomenuta historie místní školy. Potom následovala prohlídka školy, kde byly vystaveny kroniky i fotografie ze života školy. Odpoledne proběhl na sóle za kulturním domem slavnostní program, na kterém vystoupili místní účinkující – děti z mateřské i základní školy, Mužáci z Vrbice, Divadelní kroužek a Chrámová schola, ale také folklorní soubor Zavádka z Čejkovic. Večer byla taneční zábava. Dnes Vás všechny rádi vítáme na Vrbici na dalším sjezdu rodáků, který se koná u příležitosti stoletého výročí položení základního kamene k výstavbě místního kostela sv. Jiljí.

Ať se Vám na Vrbici všem líbí!

Tak vypadal článek do Speciálního zpravodaje, který měl vyjít k setkání rodáků. Nepodařilo se. A tak je Vám tento článek předkládán dnes a vrácím se k skutečnému setkání rodáků.

Především je třeba připomenout, že k dobrému průběhu celého setkání přispělo navzdory tomu, že se konalo na Medarda, pěkné počasí.

Program tohoto setkání obsahoval sportovní utkání v kopané mezi internacionály z naší obce a z družebních Vrbovců, kterým se podařilo zvítězit. Odpoledne začínala vernisáž výstavy rodáka z naší obce – uměleckého kováře Milana Michny v místním muzeu. Obsahovala různé dekorativní i užitkové kované výrobky. Nejen výstava, ale i muzeum bylo otevřeno celé odpoledne a navštívila je většina účastníků setkání.

Slavnostní mše svatá, kterou celebroid biskup Pavel Posád, předcházela odhalení nových bran na hřbitově, které ukoval Milan

přijetí ke studiu oborů pomáhajících profesí nebo do zaměstnání.

Vedoucí projektu:

Jana Studýnková

Tel.: 519 331 443

Mob.: +420 605 233 403

e-mail: jana.studynkova@charita.cz

www: breclav@charita.cz

NEMILUJME POUHÝM SLOVEM,

ALE OPRAVDOVÝM ČINEM.

(BIBLE - 1 JAN 3,18)

Michna. Jak mše, tak návazné posvěcení nových hřbitovních bran se zúčastnilo velké množství místních občanů i hostů. Přítomna byla krojovaná chasa, hasiči ve slavnostních uniformách, před kostelem se podávaly vrbecké koláče a vyhrávala Sklepanka.

Následovalo slavnostní otevření nového Centra volného času v půdní vestavbě nad mateřskou školou. Zde také probíhala výstava fotografií ze života obce, které tak našly další důstojné místo pro své umístění. Všichni přítomní si se zájmem staré fotografie prohlíželi. Stejně tak byli zvědaví na nové prostory obecní knihovny. Po celé odpoledne byla otevřena místní škola i školka.

Setkání rodáků vyvrcholilo tradičním „Zpíváním v hodové búde“ čili setkáním mužáckých pěveckých sborů s názvem „VRBECKÁ DĚDINA“. Mimo vystoupení mužáckých sborů předal starosta obce cenu za přínos pro obec vedoucímu Mužáků z Vrbice Václavu Hasíkovi. Došlo zde také ke křtu nového zvukového nosiče s názvem „Rodnej dědině“ a vystoupil dětský folklorní kroužek a mladé pěvecké naděje z Vrbice. Také zde byla velká účast nejen místních občanů, ale i přespolních hostů. Celým dnem provázela moderátorka Českého rozhlasu v Brně Marcela Vandrová.

Celkově lze konstatovat, že se zatím poslední setkání rodáků z Vrbice vydařilo. Už se určitě všichni rodáci těší, až budou zase do své rodné dědiny k nějaké oslavě pozváni.

Odkud byli nejvzdálenější návštěvníci, se zjistit nepodařilo.

Bohumila Bařinová

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ OKOLO LUŽE

Ačkoliv by se mohlo zdát, že Okolo Luže ukončilo své aktivity, opak je pravdou. OL není pouze spolek divadelníků, ale hlavně sdružení, které organizuje aktivity našich dětí.

Za poslední rok OS uspořádalo třikrát zájezd rodičů s dětmi do aquaparku, dva bazárky dětského oblečení a hraček, zájezd na bruslení na zimní stadión v Břeclavi, plánovaný zájezd do ZOO Jihlava byl z důvodu epidemie neštovic zrušen.

Živý betlém na Štěpána v kostele byl také pod hlavičkou OS a secvičili ho manželé S+P Bukovští s vrbeckými dětmi.

Další aktivitou OS je „tvořeníčko“, které má na starosti paní Květa Hošková a kde si děti ve spolupráci s rodiči vyrábí například sezónní výzdoby.

Na setkání mužských souborů letos v červnu vystoupil

dětský folklórní soubor pod vedením L. Janoškové, M. Fridrichové a J. Cichrové. I když to v programu nezaznělo, tak i tento souborek patří k aktivitám OS Okolo Luže. Děti vystupovaly i na dětských hodečkách v Kobylí, na oslavě Dne matek, v Břeclavi atd.

Do výčtu ještě patří pravidelné účinkování na „Zarážání hory“ a pořádání tradičních maškarních plesů. Ten letošní byl již 8.

Všem jmenovaným i nejmenovaným touto cestou děkuji za jejich čas, který vrbeckým dětem věnují.

A na konec již zmíněné divadlo: stále se potýkáme s nedostatkem mužských členů. Tímto zvu všechny zájemce o ochotnické divadlo, aby nás kontaktovali na okololuze@seznam.cz. Jakmile dáme dohromady potřebný počet lidí, tak určitě nějaké představení bude, ale v pár lidech se opravdu hrát nedá.

A na co se můžete těšit?

Dětské hodky – pozvánka na jiném místě tohoto zpravodaje.

Zájezd do Aqualandu Moravia v Pasohlávkách

Podzimní bazárek

Ukázka žehlení krojových součástí

Zájezd do Prahy na muzikál nebo divadlo

Radka Čížková

PROGRAM
CEZHRANIČNEJ
SPOLUPRÁCE
SLOVENSKÁ REPUBLIKA
ČESKÁ REPUBLIKA

EURÓPSKA ÚNIA
EURÓPSKY FOND
REGIONÁLNEHO ROZVOJA
SPOLOČNE BEZ HRANÍC

FOND MIKROPROJEKTŮ

CVČ Kalubáček pořádá
keramické kurzy v rámci
mikroprojektu
„Od Pálavy po Myjavu,
všeci tvoří a zpívají“,
který zahrnuje vybavení
keramické dílny, hudební
zkušebny a financování
kurzů.

CÍLOVÉ SKUPINY KURZŮ:
děti, dospělí, rodiče a prarodiče s dětmi

ROZDĚLENÍ KURZŮ:
PO: 15.00–17.00 (dětí)
ÚT: 17.30–19.30 (dospělí)
ST: 17.30–19.30 (rodiče a prarodiče s dětmi)
ČT: 17.30–19.30 (dospělí)

Kapacita kurzu je 12 osob

Více informací o kurzech na e-mailu:
cvc@vrvice.cz

Nabízíme Vám možnost naučit se pod odborným vedením základní techniky a postupy práce s keramickou hlinou a zároveň vytvoření originálních dáreků pro Vaše blízké.

Projekt „Od Pálavy po Myjavu, všeci tvoří a zpívají“ s reg. č. CZ/FMP.10/0284 je v rámci „Programu přeshraniční spolupráce Slovenská republika – Česká republika 2007 – 2013“ č. 2009/0178 s partnerskou obcí Vrbovce spolufinancován Evropským fondem regionálního rozvoje (ERDF), prostřednictvím správce fondu mikroprojektu, kterým je REGION BÍLÉ KARPATY.

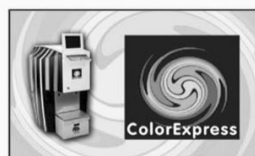
STAVEBNINY VAJBAR

BOŘETICE, tel.: 519 430 108, boretice@stavebniny-vajbar.cz
PODIVÍN, tel.: 519 344 263, podivin@stavebniny-vajbar.cz
HUSTOPEČE, tel.: 519 333 444, hustopece@stavebniny-vajbar.cz
www.stavebniny-vajbar.cz

MÍCHÁNÍ BAREV NA MÍRU Široká škála odstínů

obchodní zastoupení firmy **CAPAROL**

- jedna z největších firem v Evropě
- evropská špička

Nejmodernější
míchací
zařízení Color
Express E4.

- probarvené omítky
- fasádní nátěry
- vnitřní nátěry
- laky
- lazury
- nátěry podlah a betonů
- zateplovací systémy

**Rychlá dodávka.
Poradenská služba.**

Informace na prodejnách stavebnin
v Bořeticích a Podivíně
Těšíme se na Vaši návštěvu.

S námi se stavět vyplatí!

OBNOVA ZELENĚ OBCE VRBICE II.

Zastupitelstvo obce Vrbice projednalo parametry projektu Obnova zeleně obce Vrbice II. a pověřilo starostu k zajištění vypracování projektu a žádosti o dotaci u Státního fondu životního prostředí – dne 29. 4. 2013, zasedání

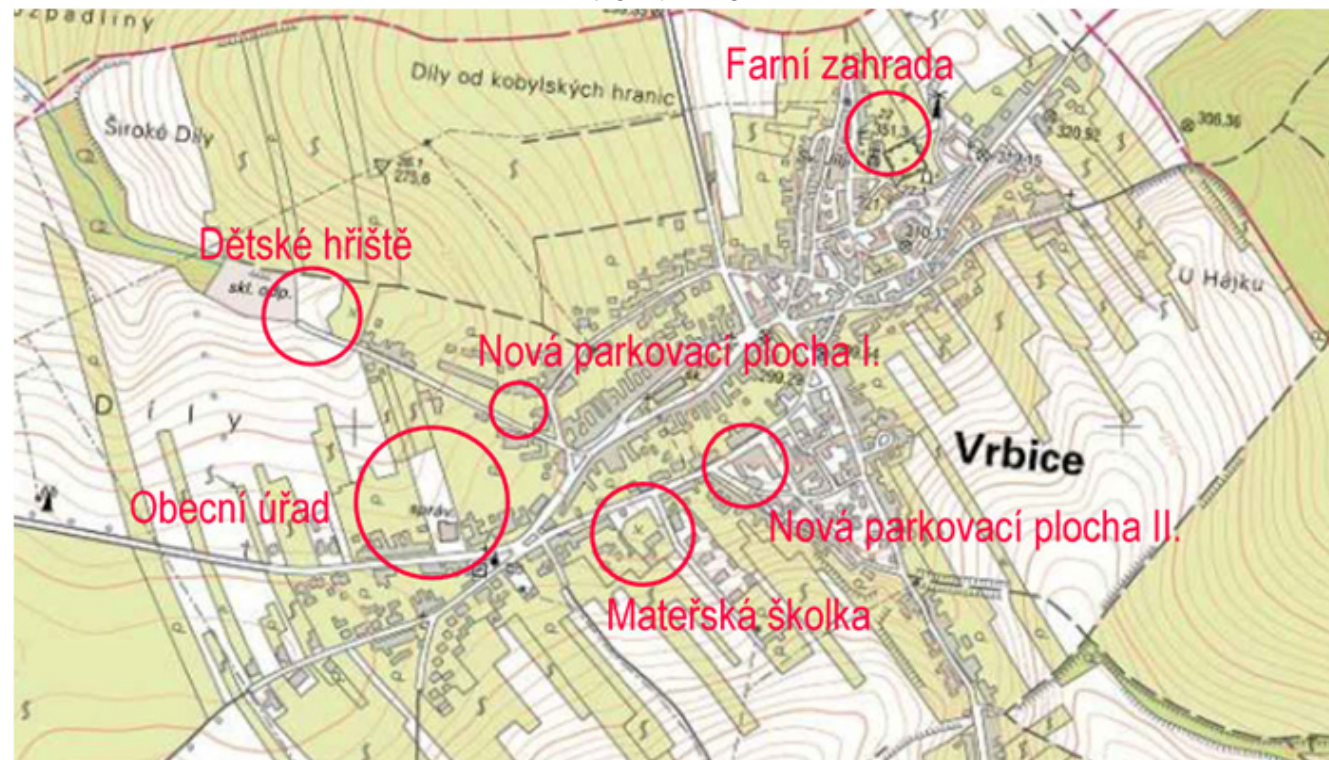
V04/2013, usnesení č. 24.

Týká se to úpravy tentokrát relativně uzavřených lokalit – Dětské hřiště, nová parkovací plocha I. (naproti p. Janoška), hodový areál, nová parkovací plocha II. (pod

„Globalem“), zahrada MŠ a farská zahrada. Doufám, že se Vám návrh na úpravu ploch bude líbit, že se dílo povede a že se nám Vrbici podaří posunout „zas o kousek dál“.

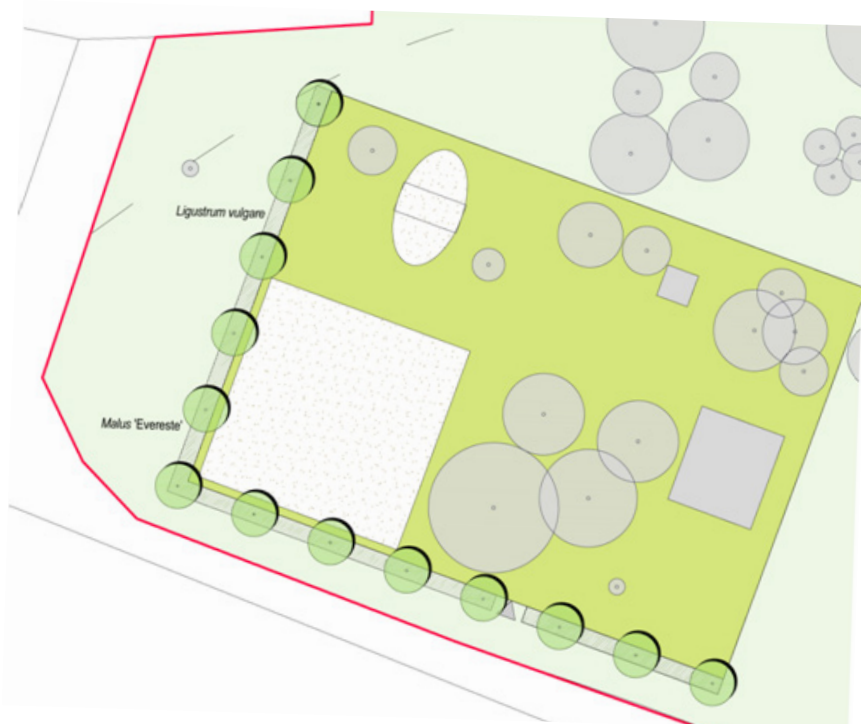
Tomáš Bílek – Váš starosta

ŘEŠENÁ MÍSTA

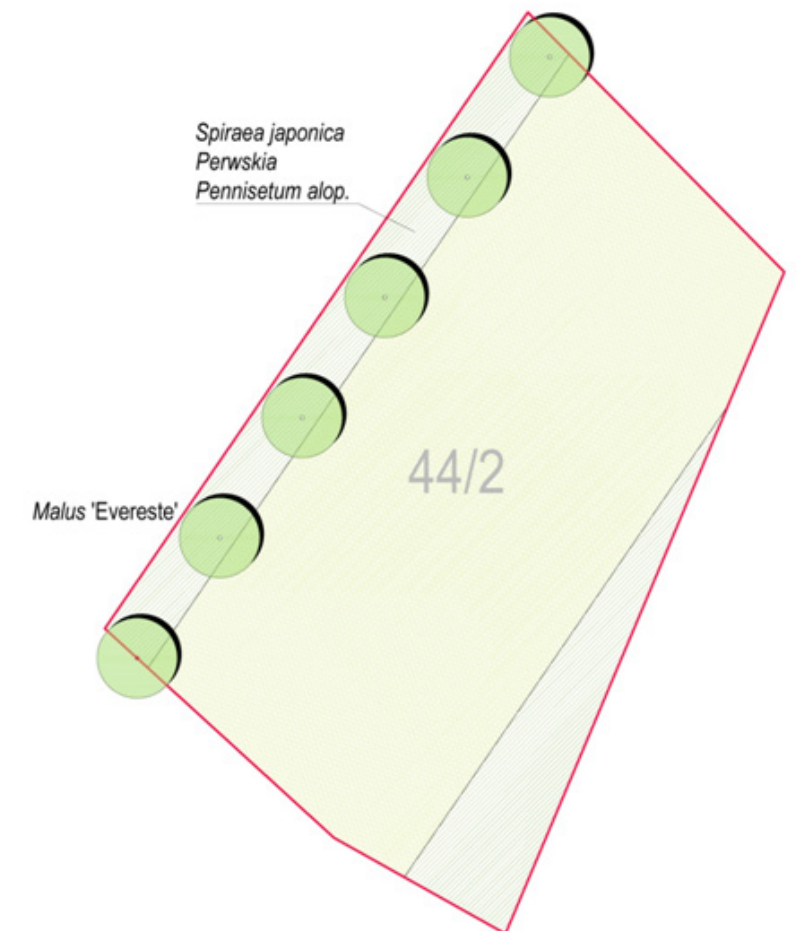
DĚTSKÉ HŘIŠTĚ

- Obnova trávníku
- Výsadba stromů - okrasné jabloně
- Výsadba živého plotu - ptačí zob

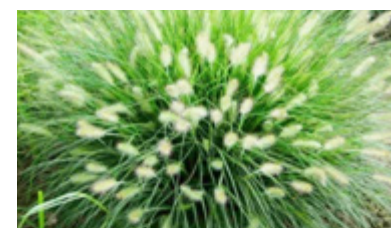
NOVÁ PARKOVACÍ PLOCHA I.

- Založení zpevněného trávníku
- Výsadba stromů - okrasné jabloně
- Výsadba keřů - távolník, perovskie

NOVÁ PARKOVACÍ PLOCHA II.

- Zpevnění plochy obrubníky, obnova trávníku
- Výsadba soliterních stromů - okrasná plnokvětá třešeň
- Výsadba keřů - távolník, perovskie

OBECNÍ ÚŘAD

- Výsadba stromů - okrasné jabloně, jírovec, smuteční vrba, okrasné třešně

FARSKÁ ZAHRADA

- Výsadba stromů - okrasná hrušeň, lípa
- Založení květnaté louky
- Založení okrasného záhonu - růže, levandule, mateřídouška, perovskie, aj.
- Stavba drnové lavice a zídky

MATEŘSKÁ ŠKOLKA

- Výsadba stromů - jírovec, převýslý buk
- Výsadba živého plotu - ptačí zob
- Okrasné záhony - hortenzie, růže, dluzichy, aj.
- Bylinkové a zeleninové záhony

NA VRBECKÉ STRÁŽI

Vrbecká Stráž je pro nás, rodilé Vrbečáky, takovým, dá se říct pietním místem. Tam už každý Vrbečák mnohokrát v životě zamířil. Stráž je místem k posezení, odpočinku, i k výhledu do kraje, chladné sklípky ochladí rozpálené tělo po celodenní práci a sklenka vína dodá tělu novou sílu.

Vrbici vévodí kostel, kam v létě i v zimě lidé spěchají na nedělní, či jinou sváteční bohoslužbu. Stráž se rozsvítí zářivou paletou barev krojů a všeho svátečního oblečení.

Z kostela se nese zvuk zvonů i varhan a okolí se stává takovým přírodním koncertním sálem. Kdysi dávno, před mnoha staletími tu však zaznívaly jiné tóny. Byly to zvuky bubnů a polnic vojenských

šiků až odkudsi z dalekých krajů, které drancovaly naši zem.

Jak šla staletí, střídaly se tu na vyvýšeném místě, odkud vojevůdci velili svým vojskům, armády ze všech světových stran.

Turci a Tataři, Bočakajovci, Němci a Maďaři a nakonec na jaře 1945 osvobozovací vojska Rudé armády maršála Malinovského, velitele 2. Ukrajinské fronty.

Sem, do všech pater vrbeckých sklepů šplhaly jak kočky koně Rudé armády, až kdesi z Moldavie či Uzbekistánu.

Stráží se ozývalo jejich ržání a z dálky sem zazníval hukot děl a tanků, vzduchem litaly kulky a byl cítit střelný prach. Utichly vrbecké

zvony, i zvuk varhan zanikl...

Tuto, již 68 let starou historii poslední světové války připomíná již jen památník osvoboditelům a podstavec s troskami děla ustupující německé armády.

Za zdí hřbitova, jež je přirozenou součástí tohoto pietního místa, spí i oběti válek, jež naši zem postihly za poslední 2 století.

Sem, hned vedle hlubokých sklepů, kam se obyvatelé Vrbice uchýlovali po staletí před nástrahami světa, odcházejí i na ten odpočinek poslední.

Tak je jim symbolicky navždycky dopřáno pobývat v místech nám všem nejdražších. Na vrbecké Stráži.

Marie Kachyňová 2011

Ordinace praktického lékaře

Úterý: 11.30 – 13.00 MUDr. Petr Kos
Středa: 12.30 – 14.00 MUDr. Marcela Barnášová

OTEVÍRACÍ DOBA:

PO: 14.00 –19.00 HODIN

ÚT: ZAVŘENO

ST: 14.00 –19.00 HODIN

ČT: ZAVŘENO

PÁ: 14.00 –19.00 HODIN

KNIHOVNA INFORMUJE

ČTENÁŘSKÝ POPLATEK:

DOSPĚLÍ - 60 Kč

STUDENTI - 40 Kč

DŮCHODCI - 40 Kč

HANDICAPOVANÍ - 40 Kč

DĚTI DO 15 LET - 40 Kč

DĚTI DO 6 LET - ZDARMA

MĚSÍČNÍ KNIHOVNICKÉ AKCE:

ŘÍJEN - TÝDEN KNIHOVEN A LITERÁRNÍ PODVEČER

LISTOPAD - LITERÁRNÍ ČAJOVNA

PROSINEC - VÁNOCE V KNIHOVNĚ

LEDEN - KALUBÁČEK V KNIHOVNĚ

ÚNOR - TVOŘENÍČKO V KNIHOVNĚ

BŘEZEN - MĚSÍC ČTĚNÁŘŮ

DUBEN - NOC S ANDERSENEM

KVĚTEN - KNIHOVNICKÉ LEKCE

ČERVEN - PASOVÁNÍ PRVNÁČKŮ NA ČTENÁŘE

ČERVENEC - HUDBA V KNIHOVNĚ

SRPEN - BESEDA

PODROBNÉ INFORMACE NAJDETE NA www.obecniknihovnavrbice.webk.cz NEBO U KNIHOVNICE

KOMERČNÍ PREZENTACE

Firma eCENTRE pomáhá snížit domácnostem cenu za energie

Proč platí domácnosti až o třetinu více za energie než velké firmy?

Jsou nabídky jednotlivých dodavatelů energií opravdu tak výhodné, jak se nás snaží přesvědčit jejich obchodní zástupci?

Tyto otázky si kladly a kladou mnohé domácnosti po celé ČR. V Říčanech u Prahy už od března letošního roku nemusí. Jejich starosta, pan Vladimír Kořen oslovil firmu eCentre, která organizuje elektronické aukce a obchody na burze. Společně pak vypracovali pilotní projekt pro domácnosti z ČR na snížení nákladů za energie, který spočívá v jednoduché strategii - jednotlivé domácnosti (čím více, tím lépe) spojí spotřebu svých odběrných míst a jednotně vstoupí do elektronické aukce. Prověřené dodavatelské firmy pak o tuto částku podle přesně a přehledně stanovených pravidel soutěží.

V Říčanech firma eCentre pomohla sdružit 518 domácností s odběrem za 27 milionů korun. Díky aukci si domácnosti snížily náklady na plyn v průměru o 30% a o 17% na silovou elektřinu. Výsledky byly natolik přesvědčivé, že již v dalších dnech začali oslovovat firmu eCentre další města, obce, ale i samotní občané a v jedné z následujících aukcí pořádajících firmou soutěžilo společně 4 145 domácností z různých obcí a měst (největší aukce na území ČR co do počtu zapojených subjektů) s odběrem energií za 146 mil Kč. Výsledek - průměrná úspora 27% za plyn a 30% za elektřinu.

30. července padl nový rekord. Firmu eCentre pověřilo téměř 5 tisíc domácností k zastupování v aukci, s objemem odběru za 172 mil Kč. Domácnosti získaly průměrnou úsporu za plyn 28% a za silovou elektřinu 35%.

V současné době firma eCentre působí ve více jak 600 městech a obcích ČR. Do aukcí, které pořádá díky obrovské poptávce každý měsíc, dokáže sloučit vždy tisíce domácností.

Dnes se tento její velice úspěšný a přehledný produkt snaží okopírovat i jiné firmy. Faktem ale je, že firma eCentre zůstává naprosto jedinečná s ohledem na vysoký počet zapojených domácností v jednotlivých aukcích a díky tomu i nejvýhodnějších vysoutěžených cen pro tyto domácnosti.

Podobným způsobem pracuje firma i pro podnikatele a živnostníky. Například v červencové aukci se spojilo 572 podnikatelů a nyní průměrně uspoří 19% na zemním plynu a 37% na silové elektřině.

To, co je pro všechny domácnosti, podnikatele či veřejný sektor také důležité je fakt, že tato služba je pro ně bez jakýchkoli poplatků a vysoutěžená cena je konečná.

Je velmi dobře, když si lidé uvědomují možnost vlastní síly, díky níž mohou ovlivňovat skutečnosti, jež

se jim nelíbí, a se kterými nesouhlasí jako je například dodavateli nasazená tabulková cena za energie.

Reference o firmě eCentre, o provedených aukcích, obchodech a klientech které zastupuje, najdete na www.ecentre.cz

Jak se zapojit do aukce?

1. krok: Na označeném místě na OÚ podepíšete smlouvu s organizátorem e-aukce – společností eCENTRE, a.s. a předáte potřebné podklady:

* Kopie stávající smlouvy na elektřinu / plyn včetně všech dodatků a obchodních podmínek (smlouva o dodávkách).

* Kopie vyúčtování elektřiny / plynu (souhrnná fakturace + detailní rozpis vyúčtování).

2. krok: Organizátor sesbírá podklady od všech domácností.

3. krok: Organizátor sdruží poptávku do e-Aukční síně.

4. krok: Organizátor osloví široké portfolio dodavatelů a vyzve je k účasti v e-aukci.

5. krok: V internetové aukci soutěží dodavatelé nejnížší cenu – zajištěna férová soutěž.

6. krok: Organizátor služby porovná Vaše dosavadní ceny s cenou vzešlou z e-aukce.

7. krok: Je-li cena z e-aukce nižší, než Vaše stávající cena, eCENTRE zajistí podpis dvouleté smlouvy.

Klient má zajištěn veškerý administrativně-právní servis. Služba je hrazena z předem stanovených aukčních poplatků pro dodavatele, který v aukci zvítězí a získá tak celé portfolio těchto klientů. Pro domácnosti a firmy je vše zdarma.

Kdy a kde se můžu k e-aukci připojit?

Do aukce se můžete přihlásit tak, že přinesete potřebné podklady na označené kontaktní místo na obecním úřadě Kobylí, a to v období:

od 16. září 2013 do 23. října 2013

každé pondělí

13:00 - 17:00 hod.

Máte-li jakýkoliv další dotaz nebo potřebujete více informací, kontaktujte zástupce společnosti eCENTRE:

Jiří Kruták

T: 608 032 685

E: jiri.krutak@ecentre.cz

www.ecentre.cz

Do aukce se můžete přihlásit i s jiným odběrným místem než na území vaší obce (chata, chalupa, sklep, apod.), stejně tak se můžete přihlásit i s odběrným místem na území obce Vrbice i když zde nemáte trvalý pobyt.

FARNÍ OKÉNKO

Hodová mše svatá

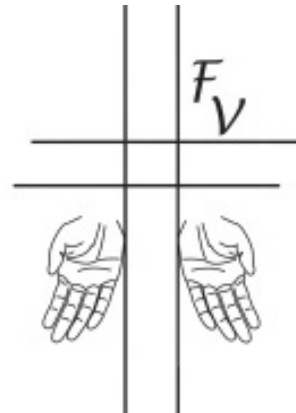
Za pár dnů se zase všichni sejdem na našich - vrbeckých hodech.

Tato původem křesťanská slavnost se vždy slavila na svátek světce, kterému je zasvěcen místní kostel. Sv. Jiljí, patron našeho kostela, má svátek 1. září. Z praktických důvodů však byly hody přesunuty už na konec srpna, tedy i prázdnin. Je proto

dobře, že si křesťanské kořeny hodů připomínáme jejich slavnostním zahájením při hodové mši svaté.

Přijměte tedy, prosím, pozvání na letošní hodovou mši, která bude 25. srpna v 8 hodin v našem kostelíku sv. Jiljí. Ke slavnostní náladě přispěje kromě účasti krojovaných také chrámová schola Kamínek.

Dagmar Huňářová

SIMPLY CLEVER

ŠKODA

Objevte novou Octavii Combi
Ať je stále nad čím žasnout

Ano, konečně je tady. Přijíždí nová ŠKODA Octavia Combi. Je nutné cokoliv dodávat? Nová Octavia Combi dál rozvíjí všechny silné stránky, pro něž se v předchozích generacích stala bezkonkurenčně nejoblíbenějším rodinným vozem u nás, a navíc přidává dlouhou řadu nových. Nabízí více prostoru, je dynamičtější a nabitá množstvím špičkových technologií. Mohli bychom o ní říci mnohem víc. Ale proč ztrácet čas? Pustte se sami do objevování. Nová ŠKODA Octavia Combi na Vás čeká.

www.zazijteoctavii.cz

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ modelu Octavia Combi: 3,8–6,1 l/100 km, 99–141 g/km

ŠKODA Finance od ŠkoFINu

Váš autorizovaný prodejce vozů ŠKODA:

AGROTEC a. s.
Brněnská 74
693 01 HUSTOPEČE
Tel.: 519 402 450
www.agrotec.cz

AGROTEC a. s.
Lidická 123
690 02 BŘECLAV
Tel.: 519 326 500
www.agrotec.cz

AGROTEC
osobní automobily

DĚTSKÉ
HODKY

Letos se již podruhé sejdem na dětských hodkách. Opět bude sraz u presu v neděli

1.9.2013 v 15 hodin, odkud půjdem průvodem na sólo (v případě nepříznivého počasí do KD). Do kroku nám i letos bude vyhrávat DH Horenka a krojovanou drobtinu doprovodí i velcí starci a stárky. Chybět samozřejmě nebude zavádka, sólo, verbuňk, vrtěná atd... Srdečně jsou zváni rodiče, prarodiče, tetičky, strýčci a vůbec všichni Vrbečtí a hlavně krojované dětičky. Tak 1. 9. 2013 „veselo pod májů „

Za OS Okolo Luže
R. Čížková
P. Bukovská

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ
ČERVEN 2013

Jakub Bečkovský

Marek Krejčí

Gabriela Grégrová

Matyáš Jungmann

Aneta Režná

KOMPLETNOST ZPĚTNĚ ODEBÍRANÉHO ELEKTROZAŘÍZENÍ

(ELEKTROWIN a.s., skupiny elektrozařízení 1 – velké domácí spotřebiče, 2 – malé domácí spotřebiče a 6 – elektrické nářadí)

Zpětně odebrané elektrozařízení – použité elektrozařízení pocházející z domácností od občanů i podnikatelů.
Zpětně odebraný výrobek se stává odpadem teprve předáním osobě oprávněné k jeho využití nebo odstranění, tedy do rukou specializované recyklační firmy.

ROZHODOVACÍ PROCES – JE PŘEBÍRANÉ ELEKTROZAŘÍZENÍ KOMPLETNÍ?

Mechanické elektrozařízení (točivé aj.)	Tepelné elektrozařízení	Mechanické a tepelné elektrozařízení	Elektrozařízení k chlazení a mrazení	„Jiné“ je elektrozařízení, které využívá indukci, mikrovlny
PŘÍKLADY: odstředivky, prádla, ventilátory, vysavače, mixéry, odšťavovače, mlýnky, ventilátory, šicí stroje, vrtáčky, brusky, pily, zahr. sekačky, vibrační brusky, hoblíky, frézky, bourací kladiva, tlak. myčky a další	PŘÍKLADY: sporáky, vest. trouby, varné plotny a desky, žehličky, fritovací hrnce, varné konvice, el. páčky, zařízení na svařování plastů a další	PŘÍKLADY: pračky, myčky, sušičky, vysoušeče vlasů, kulmy na vlasy, teplo-vzdušné ventilátory, horkovzdušné páječky a další	PŘÍKLADY: všechny druhy chladicích a mrazicích technik	PŘÍKLADY: mikrovlnné trouby, indukční plotny, nerotační holicí stroje, svařovací přístroje a další
ZÁKLADNÍ KOMPONENTY	ZÁKLADNÍ KOMPONENTY	ZÁKLADNÍ KOMPONENTY	ZÁKLADNÍ KOMPONENTY	ZÁKLADNÍ KOMPONENTY
hnací část motor	hnací část topná tělesa / topné články	hnací část motor, topné články	hnací část motor, kompresor	hnací část indukční cívky / tělesa, mikrovlnné zdroje, elektro-magnety
hnaná část buben, odstředivky, převodovka mal. spotřebičů a el. nářadí	hnaná část trouba na pečení, varné plotny, fritovací nádoba	hnaná část buben pračky / sušičky, hlavní čerpadlo myčky	hnaná část chladicí okruh vč. výparniku	hnaná část varná deska
nosná konstrukce skříň, plášť spotřebiče	nosná konstrukce skříň, plášť spotřebiče	nosná konstrukce skříň, plášť spotřebiče	nosná konstrukce skříň, plášť spotřebiče	nosná konstrukce skříň, plášť spotřebiče

Obsahuje elektrozařízení, které odevzdává občan ve vašem sběrném dvoře, všechny uvedené komponenty?

Jde o zpětně odebírané elektrozařízení, předejte je kolektivnímu systému ELEKTROWIN...

ANO

NE

Jedná se o odpad, kolektivní systém ELEKTROWIN tento elektroodpad nepřebírá.

Kontakt: ELEKTROWIN a.s., Michelská 300/60, 140 00 Praha 4, tel.: 241 091 835, fax: 241 091 834, e-mail: info@elektrowin.cz, www.elektrowin.cz

Kde a jak se mohou obyvatelé Vrbice zbavit vysloužilých elektrospotřebičů

Domácnosti se mohou vyřazených elektrospotřebičů zbavit zdarma na některém z míst zpětného odběru, která k tomuto účelu

byla vytvořena. Je přitom ale nezbytné splnit jednu základní podmínku: spotřebiče musejí být kompletní, tedy nerozebrané.

V takovém případě hradí další nakládání s nimi výrobci a dovozci prostřednictvím kolektivních systémů, které založili.

Tato výhoda se ale nevztahuje na elektrozařízení, kterému již někdo odmontoval důležité části jako např. motor, kompresor, topné těleso, buben, plášť apod. Demontáž a zpracování elektrospotřebičů je činnost zákonem určená pouze osobám s příslušnými oprávněními. Takové výrobky je nutné považovat za odpad a náklady spojené s jejich odstraněním jdou k tíži obci. Promítají se tedy do poplatků, které platíme my všichni!

Vyřazené spotřebiče z Vašich domácností můžete zdarma odevzdávat na sběrném dvoře.

Nejlepší odpad? Ten, co vůbec nevznikne

Nejlepší odpad je ten, který nevznikne. Pokud vznikne, pak je třeba jej co nejlépe využít – ideálně při produkci nových výrobků. To jsou základní myšlenky tvořící pilíř soudobé odpadové legislativy.

Do právního řádu jednotlivých evropských zemí se prosadily zásluhou směrnic Evropské komise, které jsou závazné pro všechny členské státy EU.

V praxi to znamená, že zdaleka ne všechno, co domácnosti už nepotřebují, musí skončit v popelnici a pak na skládce nebo ve spalovně. Velký důraz se klade na opětovné použití a navracení výrobků do používání až do skutečného ukončení životnosti.

To se týká i vysloužilých elektrospotřebičů, které

v současnosti celosvětově tvoří asi pět procent hmotnosti pevného domácího odpadu, tedy téměř tolik jako plastové obaly.

Devadesát procent materiálu lze znovu využít

Moderní technologie, jimiž dnes disponují zpracovatelské firmy, umožňují efektivně separovat jednotlivé materiály, z nichž jsou elektrospotřebiče vyrobeny. Drtivou většinu jich pak lze vrátit zpět do výroby jako druhotné suroviny.

Jde především o kovy, v menší míře o plasty a další materiály. Opakovaně je tak možné využít téměř 90 procent hmotnosti spotřebičů, které definitivně dosloužily.

Odborná recyklace navíc zaručuje, že naše životní prostředí neznečistí různé škodliviny, které jsou ve spotřebičích obsaženy. Může jít například o oleje a další maziva, nejtýpičtějším příkladem jsou patrně freony používané dříve v chladicích zařízeních.

Jak plní výrobci a dovozci své zákonné povinnosti

Všichni Evropané vyprodukují ročně na osm milionů tun elektroodpadu, jeho množství přitom rok od roku roste. Moderní recyklační zařízení by na ně sama o sobě nestačila. Někdo musel nejprve zorganizovat celý složitý systém jejich sběru, evidence a dopravy ke zpracovatelům. A někdo jej musí také financovat.

Tím „někým“ jsou výrobci

a dovozci těchto zařízení. Ukládá jim to zákon o odpadech, který do České republiky přenesl evropské směrnice a v současné podobě platí od roku 2005. Zákon ovšem ponechal určitou volnost v tom, jak tyto povinnosti plnit.

Výrobci a dovozci se přiklonili k osvědčenému modelu vytvořenému a prověřenému nejprve ve skandinávských zemích. Založili takzvané kolektivní systémy, neziskové společnosti, které plnění jejich zákonných povinností zajišťují.

Mezi ně rozdělilo Ministerstvo životního prostředí jednotlivé skupiny spotřebičů z domácností. Podle tohoto rozdělení zajišťují jednotlivé kolektivní systémy ekologické nakládání například s vysloužilými lednicemi, pračkami, počítači nebo osvětlovacími tělesy.

O větší polovinu vyřazených spotřebičů se postará ELEKTROWIN

Velké i menší domácí spotřebiče z kategorie takzvané bílé techniky, stejně jako třeba elektrické pomocníky pro kutily a zahrádkáře, dostala na starost akciová společnost ELEKTROWIN.

ELEKTROWIN a.s. byl založen 25. května 2005 a je tak jedním z nejstarších kolektivních systémů působících v České republice. Dnes zajišťuje – řečeno slovy zákona - zpětný odběr, oddělený sběr, zpracování, využití a odstranění více než poloviny celkového množství elektrozařízení a elektroodpadu v ČR.

žárovek proto roste také potřeba jejich recyklace v okamžiku, kdy doslouží: obsahují totiž malé množství toxické rtuti.

Úsporky se musí odborně recyklovat

Zatímco vysloužilé wolframové žárovky bylo možné hodit do koše společně se směsným odpadem, úsporné světelné zdroje je třeba odborně zlikvidovat. Zásadním důvodem pro recyklaci je toxická

rtuť, která je uvnitř světelného zdroje neškodná a pro svícení nutná.

Zdraví a životní prostředí rtuť ohrožuje jen při neodborné likvidaci a pouze ve vysokém množství. V úsporných zářivkách je rtuti jenom zanedbatelné množství (cca 2–5 mg), například v klasickém teploměru je rtuti 500krát více. Dalším důvodem k recyklaci je obsah cenných druhotných surovin.

V Česku lze nefunkční úsporné světelné zdroje vrátit v jakémkoli obchodě s elektronikou, ve sběrných dvorech obcí či do malých sběrných nádob, které se nacházejí v obchodních centrech, úřadech nebo v řadě firem.

Více informací o rozmístění těchto nádob a správné likvidaci osvětlovacích zařízení je k dispozici na www.ekolamp.cz.

Bohužel, kvůli nevědomosti či lenosti spotřebitelů, končí každoročně na skládkách až 60 procent doma použitých a vyřazených úsporných

světelných zdrojů. To představuje značnou ekologickou zátěž více než tisíce tun směsi skla, plastů, kovů a zhruba 75 kilogramů toxické rtuti ročně. Pokud by se toto množství dostalo do přírody, mohlo by znečistit vodu v objemu prakticky pěti vodních nádrží Lipno.

Rozbitá „úsporka“ není pohroma

Úsporné zářivky jsou velmi odolné a při běžné manipulaci únik rtuti nehrozí. Nicméně při náhodném rozbití je vhodné místnost vyvětrat, střepy zamést například do zavařovací sklenice a odvézt na sběrný dvůr. V každém případě vysloužilé zářivky, ať už rozbité nebo vcelku, do běžného odpadu ani na skládku nepatří.

„Při ukládání většího množství úsporných světelných zdrojů na skládkách komunálního odpadu dochází k unikům rtuti do ovzduší nebo do půdy a vody,“ vysvětluje Matěj Man z organizace Arnika. Větší koncentrace rtuti mohou znečistit půdu i vodu, v níž se rtuť

může transformovat do obzvláště nebezpečné organické formy, která je nebezpečná především pro nervovou soustavu.

Obec Vrbice má sběrnou nádobu umístěnou na sběrném dvoře, který je otevřen každý týden v tyto dny: středa 17:00 - 18:30, pátek 16:00 - 18:30, sobota 8:00 - 12:00. Sběrný dvůr je dostupný jak občanům, tak živnostníkům podnikajícím v katastru obce.

O společnosti EKOLAMP s.r.o.

Společnost EKOLAMP je neziskovou organizací, která byla v roce 2005 založena tuzemskými pobočkami společností Philips, OSRAM, GE Industrial a NARVA B.E.L./ČR. EKOLAMP vytváří síť sběrných míst a zajišťuje sběr a svoz použitých osvětlovacích zařízení, jejich zpracování včetně následného materiálového využití a odstranění zbytkových odpadů.

Více informací na www.ekolamp.cz

Úsporné žárovky kvůli toxické rtuti do koše nepatří

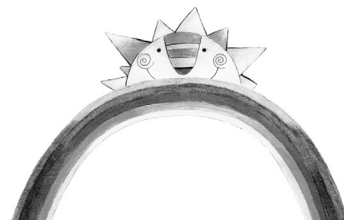
Kvalitu bydlení ovlivňuje nejenom vybavení domácnosti, ale i způsob jejího osvětlení. Je třeba zajistit nejen potřebný světelný komfort, ale také musíme brát ohled na spotřebu elektrické energie.

Podle informací společnosti EKOLAMP, která zajišťuje zpětný odběr a ekologickou recyklaci osvětlovacích zařízení, **spotřebovávají úsporné světelné zdroje o 25–90 % méně elektrické**

energie v porovnání se standardní žárovkou. Kvalita světla, které poskytují, je navíc stejná.

Klasické wolframové žárovky proto byly postupně nahrazeny úspornými světelnými zdroji: zde zejména o kompaktní a lineární zářivky a světelné zdroje na bázi LED technologie. Ty nabízejí potřebný světelný komfort a zároveň šetří elektrickou energií. S rapidním růstem počtu úsporných

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Odpoledne s tatínky a dědečky

„Paní učitelko, proč v mateřské škole slavíte různé svátky a na svátek otců zapomínáte“, konstatoval tatínek Adélky. A tak jsme s paní učitelkami přemýšlely, co pro tatínky a dědečky vymyslet, abychom jim společně s dětmi připravily pěknou oslavu.

V červnu, kdy se svátek otců slaví, chodíme s dětmi stanovat za kulturní dům a tak jsme se rozhodly, že spojíme stanování s pozváním tatínků a dědečků „Skočte si k nám na panáka“. Z kroužků jsme poskládaly panáka, kdo přišel musel přeskakat panáka a za něj opravdu panáka dostal. Bylo legrační pozorovat tatínky a dědečky, jak

do skleničky nakukovali. Děti jim připravily kofolu provoněnou rumovým aroma. Dalším úkolem bylo společně s dětmi vyrobit z plastové láhve

nějakého obyvatele naší planety. A tak tvořiví tatínci s dětmi vyráběli černoušky, indiány, eskymáky, tanečnice z Thajska a Španělska, „gejšy“.

Po náročné práci bylo na programu „krmení mláďátek“. Dospělí brčkem nasávali lentilky a přenášeli dětem – ptáčkům. Ptáčci měli žízeň a tak od dospělých dostávali

po lžičkách i pití a že velcí mají také žízeň, role si děti vyměnily a nakrmily rodiče (to už za námi přišly i maminky).

Na závěr dostali tatínci a dědečci dáreček, portrét namalovaný svým dítětem. Opekli jsme si špekáčky a pěkně odpoledne ukončili. Vlastně jsme úplně nekončili, protože někteří odvážlivci ve stanech přenocovali.

Kolektiv mateřské školy děkuje všem rodičům, že se účastní akcí, které pro ně s dětmi připravujeme, za jejich zájem a spolupráci. Také děkujeme našemu zřizovateli, jak se o naši mateřskou školu stará a za to, jak pěkně vypadá.

Význam hodnocení v mateřské škole

Dnešní mateřská škola vychází z nového pojetí výchovy a vzdělávání dětí předškolního věku. Odklání se od předávání poznatků, ve kterém je dítě pouhým objektem výchovy. Důraz je kladen na rozvoj jeho samostatnosti a spolurozhodování. Proto je rozdílné i hodnocení, které není jenom kontrolou výsledků vzdělávání. Cílem je působit na rozvoj celé osobnosti dítěte a motivovat jej k lepším výkonům. Vybavit dítě takovými dovednostmi, aby se umělo hodnotit samo a převzalo za své chování zodpovědnost.

Často se stává, že si dítě doma stěžuje, že mu někdo ublížil. Kdyby šli rodiče do detailů možná by zjistili, že je to úplně jinak, že kamarádovi například něco zboural. Děti vedeme k tomu, aby si problémy snažily vyřešit mezi sebou samy, aby je vyhodnotily, hledaly řešení. Učitelka se snaží neporovnávat děti mezi sebou, ale pomáhá dítěti s utvářením vlastního obrazu. Dává dítěti zpětnou vazbu o jeho pokrocích, motivuje k dalšímu rozvoji.

Podle věku dětí je však zpravidla nutné, aby zpětnou vazbu poskytl dospělý, uvedu příklad: „Tu bundu si oblékáš obráceně, musíš si ji nejprve převrátit“. Často slyšíme

od rodičů: „Ty jsi ale nešika, kolikrát ti mám říkat, že se to tak neobléká“. K vyjádření zpětné vazby se vždy využívá srozumitelný popis, jak to má dítě udělat.

Na závěr jeden z příkladů úrovně, co by mělo dítě ukončující předškolní vzdělávání zvládnout v oblasti řešení problémů: „Řeší problémy, na které stačí, známé a opakující se situace se snaží řešit samostatně, náročnější s pomocí dospělého“.

Zpracováno za pomoci odborné literatury

Jana Kadlecová - ředitelka školky

Perličky z mateřské školy

Po přečtení pohádky při odpočinku dětí povídá paní učitelka: „Když zavřete pusinky a budete úplně zticha, uslyšíte, jak venku krásně zpívají ptáčci. Děti se utišíly a poslouchají.“

Najednou se ozve Kubíček: „Paní učitelko, mohla byste to dát více nahlas“.

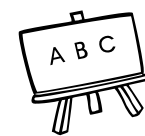
Eriček povídá při obědě: „To maso je opravdu dobrý, jenomže chutná jako ryba“.

Paní učitelka k jeho překvapení dodává: „Ale to bude Eričku asi tím, že to je ryba“.

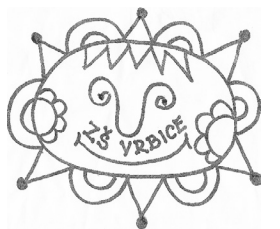
Babička vypráví Ondráškovi: „To mám ale sklerózu, zapomněla jsem Ti vzít omalovánku, co jsem ti koupila. „A babi, kde ta skleróza roste“, ptá se Ondra.

Děti vystřihují obrázky a předškolák Eriček při práci říká: „To jsem rád, že umím tak stříhat, za ta léta, co jsem tady ve školce jsem se to dobře naučil“.

Jana Kadlecová

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Ve školním roce 2012/2013 chodilo do naší školy 52 žáků. Během roku se dvě žákyně odstěhovaly. Chlapců bylo 29, dívek 23.

Všichni žáci prospěli, z toho 45 s vyznamenáním – 90%. Průměrná známka „celé školy“ je 1,19. Pochvalu třídní učitelky dostalo 24 žáků, 8 žáků pochvalu ředitelky školy.

Z osmi páťáků sedm odchází do školy v Kobylí, jedna žákyně bude studovat od září na Gymnáziu ve Velkých Pavlovicích. 8 žáků dostalo ocenění Vzorný školák za nulovou absenci v I. a II. pololetí

(ve škole nechyběli ani jednu vyučovací hodinu). Absolutním školním knihomolem (nejvíce přečtených knih) pro letošní školní rok se stala Celestýna Sedláčková z 5. ročníku.

Tento školní rok nás pozlobil hlavně počasím, slunný podzim vystřídala zima, která se nechtěla vzdát své vlády ještě koncem března a letos nám nadělila i bílé Velikonoce. Kluci chodili s pomlázkou za slunečného počasí ale ve sněhu. Sluníčko nám ukázalo pořádně své paprsky až v druhé polovině dubna a kvůli rozmarům

letošního počasí jsme několikrát odkládali vyhlášení výsledků v hodu kriketovým míčkem. Také páťákům zkomplikoval průběh počasí na začátku června výlet do Prahy, který jsme kvůli povodním museli poprvé za jeho existenci přeložit.

Škola žila po celý rok svým aktivním životem, žáci reprezentovali školu i obec na kulturních a sportovních akcích. Informace o veškerém dění najdete na našich webových stránkách

www.zsvrbice.cz.

Renata Horáková - ředitelka školy

Výlet do Prahy

V naší škole je tradicí, že děti v páté třídě jezdí za odměnu na výlet do Prahy. Letos se nám termín kvůli rozvodněné Vltavě posunul na konec června.

Dne 21. 6. jsme odjeli my pátáci s paní učitelkami a paní školnicí

do hlavního města České republiky. Cesta nám všem uběhla rychle, protože jsme zpívali s kytarou a příjemně se společně bavili.

V Praze byla jako první na programu prohlídka Valdštejnské zahrady a paláce, který dal postavit velmi bohatý a mocný kníže Albert z Valdštejna. Ve Valdštejnské zahradě

jsem viděli pestrobarevné ryby a krásné pávy i páva bílého. Trasa pokračovala do míst Parlamentu a Senátu České republiky. V senátu jsme se setkali se senátorem za Jihomoravský kraj Jiřím Hajdou, který se s námi chtěl vyfotografovat.

Vystoupali jsme schody k Hradčanům, kde jsme shlédli

výměnu stráže hradních vojáků, s jedním z nich jsme se na památku vyfotili. Tento slavnostní ceremoniál s živou hudbou byl pro nás velkým zážitkem. Potom jsme navštívili krásný Chrám sv. Víta, kde nás uchvátila gotická okna s barevnou vitráží. Z chrámu naše cesta pokračovala Zlatou uličkou do Muzea hraček. Protože byl čas na svačinu a odpočinek, měli jsme chvíli na dobití sil pro další část túry po Praze.

Při procházce přes Karlův most jsme měli pěkný výhled na Národní divadlo, Vltavu s parníky a Kampu s Čertovkou. Na Staroměstské

náměstí jsme přišli právě včas, abychom shlédli Staroměstský orloj mistra Hanuše. Poslední zastávka byla na Václavském náměstí, kde byl rozchod na nějakou tu dobrotu a zakoupení dárečků domů z výletu. U sochy sv. Václava jsme se rozloučili s Prahou a metrem zamířili k autobusu. Na zpáteční cestě jsme ještě podnikli zastávku u McDonaldu k občerstvení.

Výlet po Praze se nám velmi líbil, ale přiznáváme, že jsme se všichni těšili do naší rodné Vrbice.

Olympijské hry v Kobylí

V červnu se zúčastnili žáci 4. a 5. ročníku Sportovní olympiády v Kobylí. Připravovali jsme se s paní učitelkou na našem fotbalovém hřišti, abychom Vrbici neudělali ostudu.

Do Základní školy Kobylí přijeli soutěžit žáci z Brumovic, Bořetic, domácí Kobylí a my z Vrbice. Byl hezký den, počasí nám přálo a my jsme po dobré přípravě byli v kondici a natěšení.

Olympiáda začala zapálením olympijského ohně s poslechem státní hymny Kde domov můj a přivítáním všech sportovců panem ředitelem.

Byli jsme rozděleni na družstva kluků a děvčat. Soutěžili jsme v šesti disciplínách - v hodu na cíl, ve skoku z místa i do dálky,

MISS A MISSÁK ŠKOLY

Každoročně se v naší škole pořádá volba miss a missáka. Pro děti je tato volba událostí s velkým očekáváním. Do příprav vkládají srdce a své znalosti nejen soutěžící, ale i celý učitelský sbor. Všem v soutěži pomáháme uplatnit své schopnosti, držíme pěsti, ale hlavně fandíme. Děti jsou vždy výborně připraveny a jejich volné disciplíny jsou překvapením. Já jsem se této soutěže zúčastnila poprvé (Monika Šafránková). Byla jsem velmi mile překvapená, jaké máme šikovné a nadané děti. Viděli jsme hru na hudební nástroje, chemicko-

fyzikální pokusy i moderní tance. Děti své zkušenosti uplatnily na jedničku a ukázaly, co všechno umí mimo vyučování. Účinkující jsou odměňováni sladkostmi za účast, výherci pasování šerpami a naše slečny i korunkami. Na každého výherce čekaly ještě dárečky.

V letošním roce jsme společnými silami s dětmi zvolili:

1. Vendulku Zapletalovou a Radimka Galu
2. Julinku Veverkovou a Rádu Ludvu
3. Markétku Michnovou a Honzíka Pavlu

Všem soutěžícím děkujeme za

děti z páté třídy s třídní učitelkou

3. místo. Velký podíl na našem výsledku měl Adam Springer, který zvládl zaběhnout za dopoledne 3x 200 metrů naplno a k tomu 60 metrů sprint. Adame, děkujeme!

V závěru jsme navštívili kobylskou mateřskou školu a dětské hřiště.

Byli jsme se svými výkony spokojeni a šťastně se vraceli s čokoládovými medailemi a diplomy autobusem na Vrbici.

děti ze čtvrté třídy s třídní učitelkou

krásné zážitky a přejeme úspěchy při další volbě miss a missáka naší školy.

*Věra Tomešková a Monika Šafránková
vychovatelky ŠD*

Mistrovství školy v hodu kriketovým míčem

Výsledky:

1. ročník

Tereza Bílková - 8,80 m
Nikolas Machovský - 17,50 m

2. ročník:

Anna Zborovská - 15,30 m
Dominik Herúfek - 19,30 m

3. ročník

Anastasia Kurucová - 20,30m
Adam Dobrovolný - 21,50 m

4. ročník

Denisa Bulvová - 19 m
Leoš Zálešák - 34,10 m

5. ročník

Kristýna Knápková - 27,20m
Adam Springer - 36,90 m

Rekord školy 37, 50 m drží stále Vlastik Klíš, který vyhrál soutěž ve školním roce 2008/2009.

Renata Horáková, ředitelka školy

PLAVECKÁ ŠTAFETA ŠKOL

V úterý 21. května brzy ráno vyrazili třetíci a čtvrtáci společně s paní učitelkou Markétou Veverkovou do Hustopečí na závody škol v plavání. Z 22 škol se nám podařilo ve štafetě vybojovat skvělé 6. místo!

V jednotlivcích skončil Peťa

Vykydal na 8. místě, Lukáš Michna na 21. místě (plavalo 46 chlapců). Maruška Michnová mezi děvčaty doplávala na 23. místě a Sofie Kurucová na 26. místě (plavalo 42 děvčat).

GRATULUJEME!

VRBICE OČIMA ŽÁKŮ 8. A 9. ROČNÍKU...

Moje rodná obec Vrbice

... je vesnice ležící v srdci Modrých hor. V břeclavském okrese je druhou nejvýše položenou vesnicí. Obklopují ji vinice a úrodná pole. Má zhruba tisíc obyvatel. Obec vznikla zhruba kolem roku 1220. Jméno naší vesnice se postupně vyvíjelo, na začátku Vrbic, později Michelsdorf pak Wrbicze a konečný výsledek byla Vrbice.

Největší chloubou naší krásné vesničky jsou originální sklepy, které jsou vykopané v zemi, v několika patrech nad sebou. První sklepy se stavěly na přelomu 18. a 19. století. Najdeme je na „Stráži“, kde můžeme najít další zajímavosti. Například kostel sv. Jiljí, který byl postavený bratrstvem sv. Jiljí. Kostel je opravdovou dominantou naší obce, je vidět zdaleka a všechny návštěvy vodíme právě na Stráž ke kostelu, odkud je nádherný výhled

do širokého okolí. Za příznivého počasí jsou vidět i rakouské Alpy. V blízkosti je Mohyla míru, která byla postavena na památku padlých ve 2. světové válce. Hned vedle mohly se také nachází ruské dělo, taktéž z 2. světové války.

V naší obci se pořád něco děje. K začátku roku patří plesy pro dospělé a maškarní ples pro děti, košť vína (spíš pro tatínky). Na jaře akce „Z kopca do kopca“, kde závodí účastníci všech věkových kategorií na koloběžkách, a především hody.

Hody, to je v naší obci velká událost. Probíhají po dobu tří dnů. V neděli se chodí v průvodu v krojích a vítá se chasa ze sousedních vesnic pod „májú na sóle“. Pak hraje muzika, při které všichni tancují a baví se, takhle to trvá až do pozdních hodin. V pondělí dopoledne na výše zmiňované „Stráži“ hraje u nově otevřeného nebo opraveného sklepu dechová

muzika Sklepanka a ochutnávají se vína. Dopoledne se opakuje průvod a zábava. V úterý je opět krojový průvod a v podvečer je „zavádka“. Zavádku zpívá chasa doprovázena ženáci. Píseň obsahuje aktualitu a vtipný text o stárcích a stárkách a ti na ni tancují. V průběhu zavádky dochází k „vyplácení stárek“. Po skončení zavádky se vyhlašuje sólo „osáků“. Je to sólo dětí, které mají poslední šanci si zatancovat, pro ně hody končí. Dospělí si pak užívají poslední hodiny zábavy.

Na podzim se pravidelně koná Zarážení hory, krásná akce, na kterou se k nám sjíždějí hosté zdaleka. Konec roku každoročně patří předadventnímu koncertu, kdy náš sbor Kamínek má v kostele koncert.

Jsem velice ráda, že bydlím na Vrbici, pokaždé se sem ráda vracím a myslím, že to tak bude už navždy.

Magda Mikulicová

Jak vidíme budoucnost Vrbice?

Vrbice. Malebná dědina, vysoko na kopci postavená a vinohradem osázená. Vesnice rozlohou malá, ale tradicí a duchem bohatá.

Možná jste už někdy přemýšleli nad tím, jak bude Vrbice vypadat za pár let. Kolik bude mít obyvatel? Zachovají se vrbecké tradice? Budou panovat přátelské vztahy mezi obyvateli? Bude Vrbice oblíbeným místem pro turisty? A co naše sklepy? Nezanikne vrbecké vinaření? Nesmí!

Je pravděpodobné, že se Vrbice bude rozrůstat a přibude obyvatel. To ale nemusí být úplně dobře. Ne všichni obyvatelé na Vrbici by tak byli pořádnými Vrbečáky. A když se tato

menšina obyvatel rozroste, na Vrbici můžou zanikat vrbecké kmeny. Je ale také pravda, že člověk nemusí žít na Vrbici dlouho, stačí, když bude žít pro Vrbici a bude mít vrbeckého ducha.

Doufejme, že se vrbecké tradice zachovají, protože jimi Vrbice žije. Když tradice mohli dodržovat naši předkové, proč bychom je nemohli dodržovat i my? Byla by velká škoda, kdyby vrbecké hody a jim podobné akce zanikly. To se přece nesmí stát!

Je důležité, aby se obyvatelé jedné vesnice měli rádi. Když nebudou na Vrbici panovat přátelské vztahy a obyvatelé budou závistiví a zlomyslní, nikdy nebude Vrbice působit spokojeně a šťastně. Máme ale to štěstí, že u nás lidé nejsou zlí.

Většina z turistů, kteří Vrbici

Jako v každé vesničce na jižní Moravě, tak i na Vrbici se rodí výborné víno. Každý vinař o ně dobře pečuje a je rád, když ostatním chutná. Však také v poslední době Vrbici navštěvuje spousta cyklistů a turistů.

Vrbice není pořád stejná, co roční období, to jiná krása. Jaro, to se celá příroda probouzí. V každém stromě, keři, i na elektrických drátech vysedávají vlaštovky, jiřičky a jiní ptáčci se svými mláďátky. Když jdete do polí a vinohradů, sem tam poskočí zajíček, bažant či jiná polní a lesní havěť. Ale to není všechno. Jaro k nám přináší i vůni všech možných květů. Tulipány různých barev a narcisky nechybí v žádné zahrádce. A co teprve rozkvetlé ovocné stromy! Ty jsou na jaře asi to nejkrásnější.

V létě všechno uzraje a každá zahrádka se těší ze své úrody. Zahrádky jsou plné ovoce a zeleniny. I já si moc ráda zajdu na babiččinu zahrádku potěšit se nějakým sladkým plodem. Ta chuť a vůně, to je něco úplně jiného než z obchodu. A neuzrává jen ovoce na zahrádkách, ale i hrozínky ve vinohradech se začínají zabarvovat. Na polích se zase zlatí obilí a slunečnice se otáčejí za letním sluncem. Léto, a nám dětem i prázdniny, každý rok zakončí hody. Těch nádherných krojů, co je u nás k vidění!

už někdy navštívili, byla velmi spokojená. Proto si myslíme, že se budou vracet i nadále za našimi tradicemi, výborným vínem, skvělou zábavou, dobrými lidmi a překrásnou krajinou. Vždyť Vrbice je tak výjimečná! Stačí, když vzpomeneme vrbecké sklepy. Každý je něčím jiný, v každém jsou šlechtěna jiná vína, ale přesto všechny vinaře něco spojuje... Víno dělají srdíčkem.

Podle našeho názoru by Vrbice měla zůstat taková, jaká je. Moc se nám tu líbí a máme ji rádi. Budme všichni hrdí na to, že jsme a budeme navždy vrbeckými občany.

Kateřina Galová, Lenka Horáková,
Viktor Zálešák

A co teprve podzim. Ten je pro mě asi nejkrásnějším ročním obdobím. Všechny stromy, keře a hlavně vinice odloží svůj zelený kabát a převléknou se do nádherného barevného. Jak úžasné jsou ty podzimní procházky do přírody. S kamarádkou je přímo milujeme. Nejraději chodíme na kopec jménem Chrástka, odkud je nádherný výhled na celou Vrbici a kde je božský klid. Ale podzim je hlavně čas sklizně. Na Vrbici je to především sklizeň hroznů- vinobraní. To je všude ve vinohradech rušno. Každý sbírá, úrodu odváží do sklepů, tam, kde vzniká to dobré víno.

V zimě se vše uloží ke spánku. Když napadne sníh, je Vrbice nejkrásnější, už z dálky vidíte ten bílý kopeček. Střechy domů, vinné sklípky, pole i vinohrady, vše je pokryto bílou peřinou. Jen slyšíte křik dětí, které venku sáňkují nebo stavějí sněhuláka. To je radosti! Pokud ovšem sníh není, je všechno zablácené a smutné.

Vrbici mám moc ráda. Jak už jsem napsala, je to můj domov. I když tady v budoucnu třeba bydlet nebudu, ráda se sem budu vracet a nikdy nezapomenu na krásné chvíle prožité v mé nádherné rodné vesničce.

Miroslava Ludvová

FK VRBICE 1959

O POHÁR STAROSTY OBCE

Druhou červencovou neděli se za ideálního fotbalového počasí konal na Vrbici 3. ročník fotbalového

turnaje O pohár starosty obce za účasti mužstev z Čejkovic, Kobylí, Velkých Bílovic a domácích FK Vrbice 1959. V prvním utkání na sebe narazily Kobylí a Velké Bílovice. Výrazně omlazené mužstvo z Kobylí nebylo příliš nebezpečným pro bílovské fotbalisty a ti tak celkem s přehledem zvítězili 4:0. Ve druhém utkání svedly souboj o postup do finále mužstva Vrbice

a Čejkovic. Rok od roku se lepšíci čejkovský tým tentokrát naše hráče opravdu potrápil, a dokonce se ve dvacáté minutě dostal do vedení.

POSKLÁDANÁ MOZAIKA ZNAMENALA POSTUP DO OKRESNÍHO PŘEBORU

Když jsem v roce 2007 skončil v Bořeticích a vrátil se na Vrbici, ještě jsem netušil, jaké změny se budou odehrávat. Fotbal v té době nebyl na Vrbici v dobré kondici a svým návratem jsem chtěl vyburcovat ostatní legionáře k návratu, aby se fotbal na Vrbici vrátil minimálně ke svému standardu a nebyl zastrčený někde v „pralese“. Nejen, že se to podařilo, ale předsevzetí bylo překonáno. A ještě se podařilo zajistit v r. 2008 dotaci ze státního rozpočtu ve výši 2,7mil. Kč k rekonstrukci sportovních kabin a k vybudování závlahy na hřišti. Naše pomyslná mozaika se mým návratem začala pomalu skládat. Druhou skládkou, a pravděpodobně nejdůležitější, byl návrat Davida Mikulici. V dorosteneckém věku odešel z Vrbice za velkým fotbalem do Velkých Pavlovic, ale ve zralém fotbalovém věku našel vrbecké srdíčko a vrátil se. Byl to on, kdo začal stmelovat partu, udržuje kolektiv neustále ve střehu a po sportovní stránce udává směr, kam by měl fotbal směřovat. Další, třetí skládkou do pomyslné mozaiky, byl návrat Libora Knápka

na trenérskou lavičku. Návrat to pro něj nebyl jednoduchý, neboť dojíždí ze Sokolnic. Ale i u něj převládlo vrbecké srdce. Fotbalu obětuje hodně, klukům vštěpuje moderní pojetí fotbalu a jeho práce se projevuje na výsledcích týmu. V pořadí čtvrtou skládkou byl návrat Jirky Kubíka ze Šardic. Mimo Vrbici byl už od žákovských let, prošel dost týmů a vrátil se, i se získanými zkušenostmi, v pravý čas. Jirka byl hlavním tahounem týmu při postupu do třetí třídy a i nadále je hodně platným hráčem. Další v pořadí pátou skládkou byl příchod Romana Záruby. Jeho zkušenosti mužstvu hodně pomohly, hlavně v době, kdy se týmu nedařilo. Po postupu do třetí třídy, do tzv. „lesa“, se mě jeden fotbalista zeptal, jaké jsou další plány. Odpověděl jsem, že pokud se podaří získat jednoho hráče, tak budeme hrát minimálně o čelo tabulky. Tím hráčem, a v pořadí šestou skládkou pomyslné mozaiky, byl Michal Herůfek, který má zkušenosti z vyšších tříd a ve všech týmech byl oporou, ať to byly Šardice, Ratíškovice nebo Bzenec. Jeho příchodem se zvýšila fotbalová

Zkušenost a herní kvalita ale přece jenom byly na naší straně, a tak jsme nakonec v tomto semifinále vyhráli 4:1. Finále proti Velkým Bílovicím už bylo plně v naší režii, zvítězili jsme 5:3 hlavně zásluhou nahrávajícího Kamila a střelícího Petra Němce, který dal čtyři branky. A kapitán Roman Záruba tak mohl z rukou Renaty Horákové, která zastupovala obecní úřad, převzít potřetí za sebou vítězný pohár.

O POHÁR STAROSTY OBCE 2013

1. Zápas: Sokol Kobylí – Velké Bílovice 0:4
 2. Zápas: FK Vrbice 1959 – 1. FC Čejkovice 4:1
- Finále: FK Vrbice 1959 – Velké Bílovice 5:3

kvalita, naší hře dal řád a systém. Ze začátku se sice hledal a zvykal si na jiný fotbal, ale teď už je pánem ve středu hřiště. Ale i s příchodem Michala tomu ještě něco chybělo. Tou pomyslnou třetí skládkou, byl příchod Kamila Kadlece. K jeho příchodu na Vrbici nám nahrálo, že bořetické vedení zrušilo „B“ mužstvo a tým jeho přestupu nic nebránilo. S jeho příchodem přišla fotbalová kvalita v podobě střelce a nahrávače. A hrát s nejlepším fotbalistou za rok 2012 v rámci okresu, je přeci radost, stejně jako se dívat na jeho hru. Ostatním hráčům s jeho příchodem narostla sebedůvěra a postupový úspěch na „kraj lesa“ byl na světě.

Za postup mohou především hráči, poděkování patří také výboru, správcům hřiště, fanouškům a všem bezejmenným. Ale bez výše uvedených faktorů by se úspěch v podobě postupu do okresního přeboru určitě neuskutečnil.

Ještě jednou děkuji všem, kteří se podíleli na postupu. Ať nám všem elán a fotbalové nadšení vydrží co možná nejdéle.

Milan Herůfek

FK Vrbsice 1959 jarní část sezóny 2012 - 2013

Celá jarní část sezóny kluky zastihla v dobré formě a pohodě. Za celou jarní část muži neprohráli a pouze dvakrát remizovali. V cestě za postupem nám paradoxně pomohla prohra v Zaječí 2:1 v posledním podzimním kole. Kluci alespoň nebyli pod tlakem a mohli útočit ze druhého místa. Vedoucí Zaječí sice také stále vyhrávalo, ale nezvládlo zápas ve Velkých Němčicích, kde prohráli 4:2. Poté prohráli ještě 3x a najednou byli druzí a o postupu si mohli nechat jenom zdát. Zato naši muži svůj

zápas ve Velkých Němčicích zvládli a po nejlepším zápase jarní části zvítězili 1:0. Týden na to již v zápase s Ivaní potvrdili vítězstvím postup do okresního přeboru a mohlo se začít slavit. Slavilo se dlouho, ale kluci si to za celou sezonu zasloužili. Poděkování patří také realizačnímu týmu, výboru, fanouškům a všem, kteří se na postupu podíleli. O pohodě v týmu svědčí i to, že Petr Němec se stal nejlepším střelcem v naší třídě s 33 brankami, celkově druhý Kamil Kadlec dal 27 branek. Teď aby se pohoda přenesla i do zápasů v okresním přeboru. Tak hodně štěstí !!!

Petr Němec - nejlepší střelec sezony

III. třída, sk. B

KONEČNÁ TABULKA MUŽI

1	Vrbsice	26	20	2	4	110 :38	62
2	Zaječí	26	18	2	6	86 :51	56
3	V.Němčice	26	14	4	8	61 :37	46
4	Starovičky	26	13	6	7	58 :42	45
5	Strachotín	26	13	5	8	60 :33	44
6	Pouzďřany	26	12	3	11	48 :53	39
7	Popice	26	11	5	10	48 :54	38
8	V. Hostěrádky	26	10	3	13	48 :44	33
9	Nosislav	26	8	4	14	46 :65	28
10	Klobouky	26	8	4	14	40 :59	28
11	Ivaň	26	7	6	13	45 :50	27
12	Uherčice	26	8	3	15	45 :79	27
13	D.Dunajovice	26	8	3	15	41 :82	27
14	Kobylí	26	5	4	17	38 :87	19

Dosavadní výsledky dorostu:

Pouzďřany – Vrbsice 4:2

Vrbsice – Bořetice 1:8

Vrbsice – Drnholec 2:2

Šakvice – Vrbsice 3:0

(kontumačně)

V konečné tabulce skončil dorost na třetím místě.

Dosavadní výsledky starší základny:

Krumvíř – Vrbsice 2:7

Rakvice – Vrbsice 2:3

Vrbsice – Horní

Bojanovice 6:8

Velké Bílovice – Vrbsice 6:8

Vrbsice – Starovičky 3:3

Výsledky mužů

Dolní Dunajovice – Vrbsice 0:10 (0:7)	Vrbsice – Popice 6:1 (2:0)
(Kamil Kadlec 3, Petr Němec 2, Stanislav Herzán 2, Michal Heráček, David Mikulica, Jiří Kubík)	(Kamil Kadlec 2, Roman Zálesák 2, Petr Němec, Jiří Kubík)
Vrbsice – Strachotín 1:0 (1:1)	Velké Němčice – Starovičky 0:1 (0:1)
(Petr Němec)	(Jiří Kubík)
Nosislav – Vrbsice 2:7 (0:2)	Vrbsice – Popice 3:1 (1:0)
(Petr Němec 2, Jiří Kubík, Jan Knápek, Petr Hošek)	(Kamil Kadlec 2, Roman Zálesák)
Pouzďřany – Vrbsice 3:5 (2:3)	
(Kamil Kadlec 3, Jiří Kubík 2)	

FAN klub FK Vrbsice

Starší základna po skončení mistrovských zápasů sehrála pohárový turnaj ve Vrbsici za účasti hráčů z Horních Bojanovic a Drasenhofenu, kteří také celý turnaj vyhráli.

Komentáře a výsledky jednotlivých zápasů jsou na našich internetových stránkách www.fkvrbsice1959.cz.

Všem hráčům a jejich trenérům děkujeme za dobrou reprezentaci našeho klubu.

Do soutěžního ročníku 2013-2014 jsme, kromě družstva mužů, přihlásili družstvo starší základny a mladších žáků. Trenéry těchto mládežnických týmů jsou Michal Kocourek, Michal Janošek a Petr Bařina. U dorostu to bylo horší. Z důvodu malého počtu hráčů jsme vytvořili společné družstvo dorostu se sousedním Kobylím. Trenérem dorostu ve společném družstvu bude Vít Zálěšák společně s Miroslavem Sedláčkem z Kobylí.

Fotbalová omladina

Stavební a dotační činnost FK Vrbsice 1959

Ohledně dotací se od minulého vydání nic nezměnili. Čekáme stále na vyhlášení výsledků z ministerstva pro místní rozvoj, zda-li dostaneme dotaci na výstavbu trafa a přípojky NN.

V letošním roce budeme realizovat rozšíření zastřešení vedle sportovních kabin. Rozšíření bylo vyčísleno na 83.500,- Kč. Na tuto akci jsme získali dotaci od obce ve výši 50.000,- Kč. Zbylou část budeme hradit z vlastních zdrojů.

Milan Heráček

LETNÍ KINO NA VRBSICI

V polovině letošních prázdnin zavítal na Vrbsici Kinematograf Pavla Čadíka.

Již v druhém červencovém týdnu jste si mohli všimnout promítací maringotky na sóle za kulturním domem, kde ve dnech 25. a 26.7. „vyrostlo“ letní kino.

Výběr filmů byl omezen technickými možnostmi promítaček, takže jsme mohli vybírat pouze mezi snímky, které byly natočeny na klasický 35 mm film. Ve čtvrtek zavzpomínali pamětníci na Vrbsici z roku 1976 ve filmu Václava Vorlíčka Bouřlivé víno. V pátek se promítal opět snímek s vinařskou tematikou - Bobule režiséra Tomáše Bařiny. Počasí nám přálo, každou z projekcí navštívilo asi 85 platících diváků. Čistý výtěžek ve výši 1 700 Kč bude věnován Domovu Narnie v Morkůvkách.

Bobule

Bouřlivé víno

MUZEUM

bude otevřeno
v neděli 25. 8. 2013
13.00–17.00 hod.

N Ě M Ć I N A**překlady – tlumočení**

(dle časových možností)

odborná terminologie-
zemědělství, vinařství, elektro,
obchod a další

výuka

od mírně pokročilých, odborná němčina,
konverzace (víkendy)

ING. ROMANA PARLÁSKOVÁ, VRBICE

Tel.: 724 125 601

e-mail: parlasek@seznam.cz

N Ě M Ć I N A

Upozorňujeme občany, kteří si nepřejí, aby jejich jubilea byla uveřejněna ve společenské kronice, aby tento požadavek nahlásili na Obecní úřadě. Vaše příspěvky do dalšího čísla můžete posílat na e-mailovou adresu: cvc@vrbice.cz

Mnoho dalších informací a fotografií naleznete na www.strankach:

Obec Vrbice
www.vrbice.cz

Mateřská škola
www.msvrbice.cz

Základní škola
www.zsvrbice.cz

*SPOLEČENSKÁ KRONIKA***Jubilanti**

(červenec – listopad)

70 let

Božena Petrášková, Vrbice 258

Ludmila Bukovská, Vrbice 175

Věra Kravčíková, Vrbice 165

Veronika Surmanová, Vrbice 138

Ladislav Cichra, Vrbice 98

Božena Knápková, Vrbice 75

75 let

Božena Bartečková, Vrbice 317

Ludmila Hasíková, Vrbice 128

Marie Machovská, Vrbice 37

80 let

Terezie Kolaříková, Vrbice 18

Anežka Michnová, Vrbice 290

Marie Horčíčková, Vrbice 147

Václav Hasík, Vrbice 128

Ludmila Polášková, Vrbice 249

85 let

Ludmila Bařinová, Vrbice 336

Nejstarší občanka

Augusta Janošková 94 let

Narozené děti

(duben – červenec)

Marek Krejčí
Vrbice 126

Jakub
Bečkovský
Vrbice 3

Inna Michalová
Vrbice 401

Ve Vrbici žije k 31. 7. 2013
1109 obyvatel (556 mužů a 553 žen)

Věkové složení obyvatel :

do 6 let: 80	51 - 60 let: 164
7 - 18 let: 124	61 - 70 let: 112
19 - 30 let: 175	71 - 80 let: 81
31 - 40 let: 178	81 - 90 let: 39
41 - 50 let: 153	Nad 91 let: 3

KULTURNÍ AKCE

25. 8.-27. 8. 2013

Tradiční krojované hody

1. 9. 2013

Dětské hodky

7. 9. 2013

Zarážení hory

28. 10. 2013

VŘSR - Velké říjnové setkání rodin

**Z našeho
středu odešli**

Petr Michna
Vrbice 302

Marie Mainclová
Vrbice 334

Křtění CD „Rodnej dědině“

Předškoláci

Rozloučení s páťáky

Fotbalové utkání Vrbice - Vrbovce

Slavnostní přestřižení pásky u CVČ Kalubáček

Vrbečtí Mužáci

Hasiči u příležitosti Srazu rodáků

Vernisáž „Vino - špek“ ve farské zahradě

Vrbecký zpravodaj - vydává obec Vrbice, registrační číslo 370011199. Neprošlo jazykovou úpravou.

REDAKČNÍ RADA: Bohumila Bařinová, Markéta Bezděková, Klára Gregrová,
Mgr. Renata Horáková, Jana Kadlecová, Mgr. Miluše Zálešáková